

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี

นายณรงค์ดี นิธิจิรวัดมน์

นายวิสูตร รัตนช่อสกุล

โครงการทางวิศวกรรมนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

ปีการศึกษา 2553

Determinants of selection visiting in Chonburi

Mr. Narongsak Nitijirawat

Mr. Wisood Ruttanachuchosakul

An Engineering project Submitted in Partail Fulfillment of Requirement

For the Degree of Bachelor of Engineering

Department of Civil Engineering

Burapha University 2010

หัวข้อโครงการ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี
โดย นายณรงค์ศักดิ์ นิธิจิรวัดน์
 นายวิสูตร รัตนชูช่อสกุล
ภาควิชา วิศวกรรมโยธา
ปีการศึกษา 2553
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรเมศวร์ พิริยะวัฒน์

ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติโครงการทาง
วิศวกรรมเล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

.....หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโยธา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานนท์ วงษ์แก้ว)

กรรมการสอบโครงการ

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรเมศวร์ พิริยะวัฒน์)

.....กรรมการ
(อ. ดร. ชรรมนบุญ รัศมีมาสเมือง)

.....กรรมการ
(อ. ดร. นพคุณ บุญกระพือ)

บทคัดย่อ

การท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรีถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติจึงเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวใน 3 ชายหาดชื่อดังของจังหวัดชลบุรี ได้แก่ หาดบางแสน, หาดจอมเทียน และ หาดนางรำ โดยเก็บหาดละ 100 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 300 คน เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวและนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทย

จากการสำรวจและวิเคราะห์ผลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายร้อยละ 48.7 โดยส่วนใหญ่เมื่ออายุเฉลี่ย 28.96 ปี และมีการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 55 และประกอบอาชีพพนักงานบริษัทร้อยละ 37.7 และเป็นนักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 13 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ย 13,235.29 บาทต่อเดือน ในด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่า ในปีที่ผ่านมากลุ่มตัวอย่างเดินทางมาเที่ยวที่จังหวัดชลบุรีเฉลี่ย 3 ครั้ง โดยใช้เวลาในการท่องเที่ยวเฉลี่ย 1 วัน ซึ่งมีจำนวนผู้ร่วมเดินทางเฉลี่ย 5 คน ส่วนใหญ่ใช้วิธีเดินทางมาท่องเที่ยวโดยรถยนต์ส่วนบุคคล ร้อยละ 74.3 และมาท่องเที่ยวแบบไม่พักค้างแรมร้อยละ 48.3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนร้อยละ 74.3 ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย 3,935.96 บาท ต่อครั้ง และส่วนใหญ่จะกลับมาเที่ยวในจังหวัดชลบุรีอีกครั้งภายใน 4 – 6 เดือน ร้อยละ 42.3 ในการวางแผนมาท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรีร้อยละ 53.3 กลุ่มตัวอย่างได้รับคำแนะนำจากเพื่อน

จากการวิเคราะห์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) พบว่า เหตุผลด้านแหล่งท่องเที่ยว, ด้านค่าใช้จ่าย, ด้านการเดินทาง, ด้านสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา โดยเหตุผลด้านชยะและสิ่งปฏิภูมมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางลอบอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา และจากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) พบว่าตัวแปรความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยว พบว่า เหตุผลการตัดสินใจมาท่องเที่ยวด้านสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลทางบกอย่างมีนัยสำคัญต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว และเหตุผลการตัดสินใจมาท่องเที่ยวด้านชยะและสิ่งปฏิภูมมีอิทธิพลทางลอบอย่างมีนัยสำคัญต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว โดยมีอำนาจในการพยากรณ์ทั้งสิ้น 37.4 % ($R^2 = 0.374$)

ผลจากผลการวิเคราะห์การศึกษานี้ทำให้ทางผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อจังหวัดชลบุรีในแง่ของการเพิ่มมาตรการการดูแลสภาพแวดล้อมของจังหวัดให้มากขึ้น เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมให้สวยงาม รวมถึงเพิ่มการประชาสัมพันธ์เรื่องสภาพแวดล้อมที่สวยงาม และไร้ซึ่งชยะและสิ่งปฏิภูมในทะเลให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบเพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้มากยิ่งขึ้น

Abstract

Chonbur is the tourism attractions in Thailand. In this study aims to attract nature tourism that can keep the tourist information in the three beaches include Bang Saen Beach, Jomtien Beach and Nang Ram Beach were collected Beach at 100 samples were 300 people to study the factors. The influence of travel and the study into ways to improve. Tourism development to attract tourists to Thailand.

The survey and analysis of descriptive statistics (Descriptive statistics) showed that the male percentage, 48.7, most average age of 28.96 years and a bachelor's degree is most percentage 55 and professional employees of hundreds. at 37.7 and students 13 percent, which samples the average income 13,235.29 per month in travel behavior found in past samples come visit Chonburi average three times using the time to travel average a date which has co-Minute Average 5 Most people use traveling the \hat{A} Vehicle Personal percentage 74.3 and the tourism do not stay stay overnight Percent 48.3 for the purpose of rest per cent 74.3 the tourists. Travel costs averaged 3935.96 baht per transaction and most will return to visit in Chonburi again within 4-6 months 42.3 percent planned to travel to Chonburi, 53.3 percent of the sample was instructed friend

The analysis of the coefficient correlation of Pearson (Pearson's Correlation Coefficient) found that the reason the tourism, the cost, the transportation, the environment is correlated with satisfaction in tourism and optimism have implications on education. By reason of garbage and waste associated with satisfaction in tourism negatively significant for the study. The analysis and multiple regression (Multiple Regression Analysis) showed that satisfaction with variables here. Found that the reason the decision to travel environment has a positive effect was significantly more satisfaction in tourism. And why the decision to travel the garbage and filth have negatively influenced significantly more satisfaction in tourism. The power of prediction were 37.4%.

The results of this study, the analysis of the study are recommendations for Chonburi in terms of adding measures to take care of the environment to more provinces. To preserve the beautiful environment. Including enhanced release titled beautiful surroundings. And without the waste and garbage in the sea sand for visitors to get the attention of tourists for more

กิตติกรรมประกาศ

โครงการนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรเมศวร์ พิริยะวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในด้านแนวคิด เอกสารประกอบการศึกษาคำแนะนำ และแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำโครงการ ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูง อีกทั้งคณะผู้ศึกษาขอขอบพระคุณกรรมการ โครงการงานทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้ข้อคิดเห็น และเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำโครงการ ขอขอบคุณภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้อนุเคราะห์สถานที่ในการทำโครงการ ขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้การช่วยเหลือและกำลังใจในการทำโครงการฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นายณรงค์ศักดิ์ นิธิจิรวัฒน์

นายวิสูตร รัตนชอุ่อสกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญรูป	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตการศึกษา	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	4
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.8 วิธีดำเนินการวิจัย	4
1.9 ลำดับขั้นตอนการเสนอผลการวิจัย	5
บทที่ 2 การทบทวนผลงานที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ	6
2.2 ธุรกิจท่องเที่ยวในชลบุรี	11
2.3 วิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	13
2.3.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)	13
2.3.2 การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุแบบเชิงเส้น (Multiple linear regression)	17
บทที่ 3 การกำหนดกรอบการศึกษาและการรวบรวมข้อมูล	22
3.1 การศึกษาข้อมูล	22
3.2 พื้นที่ศึกษาและกลุ่มเป้าหมาย	23

บทที่ 3 การกำหนดกรอบการศึกษาและการรวบรวมข้อมูล (ต่อ)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	23
3.4 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล	24

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์

4.1 การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาเพื่อศึกษาภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง	25
4.2 การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาเพื่อศึกษาลักษณะของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพื้นที่	28
4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสรุปผล (Inferential Statistics) เพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน	31

บทที่ 5 บทสรุป

รายการอ้างอิง	36
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแบบสอบถาม	37

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 Way ANOVA สำหรับการวิเคราะห์ความถดถอย	20
ตารางที่ 3.1 แสดงสมมติฐานการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	29
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	30
ตารางที่ 4.2 ข้อมูลพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง	31
ตารางที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการตัดสินใจมาท่องเที่ยวกับความพึงพอใจในการท่องเที่ยว	33
ตารางที่ 4.4 อิทธิพลของตัวแปรพื้นฐานต่อตัวแปรทัศนคติ	34

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

สารบัญรูป

รูปที่ 1.1 แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

การท่องเที่ยว หมายถึง การที่คนเดินทางออกจากที่พักหรือที่ทำงานไปยังสถานที่อื่นๆ ในระยะเวลาสั้นๆ และมีการทำกิจกรรมต่างๆ ระหว่างพักอาศัยในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ โดยการเดินทางนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ การติดต่อธุรกิจ หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆที่ไม่ใช่การเดินทางเพื่อไปประกอบอาชีพ หรือการเดินทางโดยถูกบังคับ จากการศึกษาของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับปัจจัยที่จะทำให้เกิดเป็นการท่องเที่ยวได้แก่ สิ่งดึงดูดใจ สิ่งอำนวยความสะดวก การเดินทางเข้าไปถึงสถานที่นั้นๆ สถานที่ท่องเที่ยวใดก็แล้วแต่ขาดปัจจัยข้างต้นปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งไป จะทำให้สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆไม่เป็นที่นิยม

ประเทศไทยจัดได้ว่ามีอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ และเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเป็นอุตสาหกรรมที่มีรายได้สูงที่สุดในช่วงหลายปีที่ผ่านมา สามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศได้ปีละนับแสนล้านบาท และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยประเทศไทยเป็นที่ยอมรับในด้านการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล (อันดับ 7) แหล่งท่องเที่ยวสำหรับครอบครัว (อันดับ 9) แหล่งท่องเที่ยวกลางคืน Nightlife (อันดับ 4) และการประชุมสัมมนา Convention (อันดับ 10) (โอกาส ปัญหา อุปสรรคทางการค้าและการลงทุนของไทยในภูมิภาคอเมริกาและแปซิฟิกใต้, 2553)

สถานการณ์การเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศโดยรวมตั้งแต่ปี 2549 มีทิศทางการเติบโต ในทิศทางบวก ถึงแม้จะมีปัจจัยลบเกิดขึ้นบ้าง อาทิ ปัญหาทางการเมือง การปฏิวัติรัฐประหาร ราคาน้ำมันที่เพิ่มสูง การปรับตัวลดลงของภาวะเศรษฐกิจ ภัยธรรมชาติ และ ปัญหาความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่นับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นทุกขณะ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความมั่นใจในการเดินทางท่องเที่ยว แต่ปัจจัยเหล่านี้ไม่ได้มีผลกระทบคืออัตราการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวในภาพรวม โดยจำนวนนักท่องเที่ยวยังคงมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น อันเป็นผลจากการจัดกิจกรรมต่างๆของทั้งทางภาครัฐและเอกชน เช่นงานเฉลิมฉลองครองสิริราชสมบัติ งานพืชสวนโลก (สรุปสถานการณ์การเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ, 2549)

จากการคาดการณ์สถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยในภาพรวมโดยสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท.) คาดว่ายังคงมีการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอีก 6% และมี

รายได้เพิ่มขึ้นอีก 10% โดยแนวโน้มของตลาดน่าจะมีนักท่องเที่ยวจากยุโรป อเมริกา และแคนาดา เข้าประเทศมาในปริมาณมากเช่นเดิม ส่วนนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศตะวันออกกลางน่าจะมีปริมาณเพิ่มขึ้น และถือว่าเป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อสูง ซึ่งพื้นที่ทางการท่องเที่ยวหลักของไทยยังคงเป็นชายทะเลเหมือนเดิม (สสท., Online, 2551) โดยพบว่ารายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัด ชลบุรี อยู่ที่มากกว่า 8 ล้านล้านบาทต่อปี ในขณะที่จังหวัดที่มีอาณาเขตต่อเนื่องจากชลบุรีอย่างระยองกลับมีรายได้จากการท่องเที่ยวประมาณ 4 ล้านล้านบาทต่อปีเท่านั้น (ททท., Online, 2551)

ในการศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งที่จะศึกษาปัจจัยที่ทำให้จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นจังหวัดท่องเที่ยวชายทะเลตะวันออกที่มีชื่อเสียงมาช้านานนั้น ยังคงรักษาชื่อเสียงและสร้างเม็ดเงินสู่คนในท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ทางผู้วิจัยได้ทำการเลือกแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดเพื่อทำการศึกษา 3 แห่ง ประกอบด้วย หาดจอมเทียน หาดบางแสน และ หาดนางรำ ซึ่งจากความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยให้มากขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรี
2. เพื่อสร้างสมการทำนายปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี

1.3 ขอบเขตการศึกษา

รูปที่ 1.1 แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

1.4 สมมติฐานการวิจัย

โครงสร้างของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ มาจากทฤษฎีความต้องการและความพึงพอใจของ มาสโลว์ (Maslow) ที่กล่าวว่า มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความต้องการอยู่เสมอและเป็นการยากมากที่มนุษย์จะมีความพึงพอใจสูงสุด ดังนั้นมนุษย์จึงมุ่งแสวงหาสิ่งที่ทำให้ตนเองพึงพอใจสูงสุดเสมอ นั่นทำให้ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีเป็นสถานที่พักผ่อน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ใช้แหล่งท่องเที่ยวบริเวณ หาดบางแสน หาดจอมเทียน และหาดนางรำ จังหวัดชลบุรีเป็นพื้นที่ในการเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีเป็นสถานที่พักผ่อน

การศึกษาในครั้งนี้อ้างอิงจาก ทฤษฎีความต้องการและความพึงพอใจ ของ มาสโลว์ (Maslow) นั่นคือ การตอบสนองความต้องการทั้ง 5 ชั้นของชีวิตมนุษย์นั่นเอง สำหรับเครื่องมือวิจัยจะใช้วิธีเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จำนวน 300 ชุด โดยทำการเก็บข้อมูลพื้นที่ละ 100 ชุด

1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. การท่องเที่ยวบริเวณหาดบางแสน หมายถึง การท่องเที่ยวบริเวณหาด ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากตัวเมืองชลบุรี 14 กิโลเมตร แยกขวาจากถนนสุขุมวิท ตรงหลักกิโลเมตรที่ 104 เข้าไปประมาณ 3 กิโลเมตร
2. การท่องเที่ยวบริเวณหาดจอมเทียน หมายถึง การท่องเที่ยวบริเวณหาด ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศใต้ อยู่ห่างจากตัวเมืองพัทยาประมาณ 4 กิโลเมตร ชายหาดมีความยาว 6 กิโลเมตร
3. การท่องเที่ยวบริเวณหาดนางรำ หมายถึง การท่องเที่ยวบริเวณหาด ซึ่งตั้งอยู่ใกล้กับท่าเรือจุกเสม็ดหรือท่าเรือพาณิชย์สัตหีบ เป็นหาดยาวประมาณ 200 เมตร

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำปัจจัยที่พบว่ามีผลต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีมาพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดต่อไป
2. นำผลการพยากรณ์ไปสร้างเกณฑ์ในการประเมินความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี

1.8 วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี
2. จัดทำแบบสอบถามเพื่อใช้สำหรับเก็บข้อมูลในแหล่งท่องเที่ยวที่กำหนด
3. ตรวจสอบข้อมูลที่ได้ คัดแยกชุดข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ออกจากข้อมูลทั้งหมดก่อนที่จะทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
4. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการสถิติเชิงพรรณนา

5. อภิปรายผลการวิจัยและสรุปผล จากนั้นเตรียมทำรูปเล่มสมบูรณ์เพื่อนำเสนอผลการวิจัยต่อไป

1.9 ลำดับขั้นตอนการเสนอผลการวิจัย

เนื้อหาของงานวิจัยแบ่งหัวข้อการนำเสนอออกเป็น 5 ส่วน

ส่วนที่ 1 บทนำ เป็นการนำเสนอความเป็นมาของปัญหาวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย ของเขตการวิจัย สมมติฐาน ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และขั้นตอนการดำเนินงาน

ส่วนที่ 2 การทบทวนบทความที่เกี่ยวข้อง เป็นการนำเสนอผลที่จากการทบทวนทฤษฎีและแนวคิดที่เป็นประโยชน์และถูกใช้หลักอ้างอิงสำหรับวางแนวทางในการวิจัยนี้

ส่วนที่ 3 ขั้นตอนการดำเนินงาน เนื้อหาในส่วนนี้จะแสดงขั้นตอนการดำเนินงานโดยละเอียดของการวิจัย

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษา ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดจะถูกนำเสนอในส่วนนี้ รวมถึงการอภิปรายผลลัพธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย

ส่วนที่ 5 สรุปผลการวิจัย ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยจะถูกนำมาสรุปไว้ในส่วนนี้ เพื่อเป็นการตรวจสอบความสอดคล้องของสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ในตอนต้นกับผลการศึกษาที่ได้และความครบถ้วนในการตอบโจทย์ตามวัตถุประสงค์การวิจัย รวมถึงนำมาเสนอข้อเสนอแนะ

บทที่ 2

การทบทวนทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีที่สำคัญซึ่งถูกใช้เป็นหลักอ้างอิงในการกำหนดแนวคิดของกรอบการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
2. ธุรกิจท่องเที่ยวในชลบุรี
3. วิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

สายจิตร์ สิงห์เสนี (2546: 14) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจ” หมายถึง ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่ถ้าเมื่อใดที่สิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการหรือทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ก็จะเกิดความรู้สึกทางบวกแต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าสิ่งใดสร้างความรู้สึกรอคอยไม่บรรลุจุดมุ่งหมาย ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบเป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ

อรรถพร ภัทรสุมันต์ (2546: 29) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจ” หมายถึง ทัศนคติหรือระดับความพึงพอใจของบุคคลต่อกิจกรรมต่างๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้นๆ โดยเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยมและประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับ ระดับของความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมนั้นๆ สามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้นได้

อุทัยพรรณ สุตใจ (2545:7) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจ” หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาจจะเป็นไปได้ในเชิงประเมินค่า ว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปได้ในทางบวกหรือทางลบ

ธงชัย สันติวงษ์ (2533. หน้า 359) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจ” หมายถึง ถ้าบุคคลหนึ่งได้มองเห็นช่องทางหรือโอกาสจะสามารถสนองแรงจูงใจที่ตนมีอยู่แล้ว ก็จะทำให้ความพึงพอใจของเขาดีขึ้น หรืออยู่ในระดับสูง

เพาเวลล์ (Powell. : 1985) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจ” หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข สนุกสนาน ปราศจากความรู้สึกเป็นทุกข์ ทั้งนี้ไม่ได้

หมายความว่า บุคคลต้องได้รับการตอบสนองอย่างสมบูรณ์ในทุกๆ สิ่งที่ต้องการ แต่ความพึงพอใจนั้น หมายถึง ความสุขที่เกิดจากการปรับตัวของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี และเกิดความสมดุลระหว่าง ความต้องการของบุคคล และได้รับการตอบสนอง

เดวิส (Davis. : 1976) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจ” หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นกับบุคคล เมื่อความต้องการพื้นฐานทั้งร่างกาย และจิตใจได้รับการตอบสนอง และมีแนวคิดว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์ เป็นความพยายามที่จะขจัดความตึงเครียด หรือความกระวนกระวาย หรือภาวะไม่สมดุลในร่างกาย เมื่อขจัดสิ่งต่างๆ ดังกล่าวออกไปได้ มนุษย์ย่อมจะได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ต้องการ

มอร์ส (Morse. 1955) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจ” หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่สามารถลดความตึงเครียดของมนุษย์ให้น้อยลง และความตึงเครียดนี้เป็นผลมาจากความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการมากจะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้อง เมื่อใดที่ความต้องการได้รับการตอบสนอง ความตึงเครียดจะน้อยลงหรือหมดไป ทำให้มนุษย์เกิดความพึงพอใจได้

ไพบูลย์ ช่างเรียน (2516. : 146-147 อ้างอิงมาจาก นริษา นราศรี 2544. : 28) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจ” หมายถึง ความต้องการทางร่างกาย มีความรุนแรงในตัวบุคคล ในการร่วมกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายเป็นผลทำให้เกิดความพึงพอใจแล้วจะรู้สึกต้องการความมั่นคงปลอดภัยเมื่อบุคคลได้รับการตอบสนอง ความต้องการทางร่างกายและความต้องการความมั่นคง แล้วบุคคลจะเกิดความผูกพันมากขึ้นเพื่อให้เป็นที่ยอมรับว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

สรุป สมศักดิ์ คงเที่ยง และอัญชติ โพธิ์ทอง (2542 : 278-279) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจ” หมายถึง

1. ความพึงพอใจเป็นผลรวมของความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับระดับความชอบหรือไม่ชอบต่อสภาพต่างๆ
2. ความพึงพอใจเป็นผลของทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่างๆ
3. ความพึงพอใจในการทำงานเป็นผลมาจากการปฏิบัติงานที่ดี และสำเร็จจนเกิดเป็นความภูมิใจ และได้ผลตอบแทนในรูปแบบต่างๆ ตามที่หวังไว้

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

จรรยา ทองถาวร (2536. : 222-24 อ้างอิงมาจาก นริษา นราศรี 2544. : 28) ได้กล่าวถึงความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ โดยได้สรุปเนื้อหาความมาจากแนวคิดของมาสโลว์ (Maslow) เกี่ยวกับความต้องการและความพึงพอใจของมนุษย์ไว้ว่า มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความต้องการอยู่เสมอและเป็นการยากมากที่มนุษย์

จะมีความพึงพอใจสูงสุด ยกเว้นในช่วงเวลานั้นๆ ทั้งนี้ก็เพราะธรรมชาติของมนุษย์มีความต้องการอย่างหนึ่งได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว ความต้องการอย่างอื่นจะเข้ามาแทนที่ และจะเป็นเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ ซึ่งความต้องการของมนุษย์นั้นจะเพิ่มจากระดับต่ำสู่ระดับสูงขึ้นไปตามลำดับ โดยเราได้กำหนดความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ไว้ 5 ชั้น คือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological needs)
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs)
3. ความต้องการความรักและความรู้สึกเป็นเจ้าของ (Belonging and love needs)
4. ความต้องการการยอมรับนับถือ และควมมีคุณค่า (Esteem needs)
5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization needs)

ความต้องการของคนเราจะซ้ำซ้อนกัน ความต้องการอย่างหนึ่งอาจยังไม่หมดไป ความต้องการอย่างอื่นก็เกิดขึ้นมาได้อีก ความต้องการชั้นหนึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการในระดับสูงขึ้นไปจะปรากฏเด่นชัดขึ้นในความรู้สึกของคน และเมื่อความต้องการระดับใดได้รับการตอบสนองจนพอใจแล้ว จะยังคงมีอิทธิพลอยู่ในตัวคนมิได้หมดสิ้นไป

นฤมล มีชัย (2535 : 15) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่และความรับผิดชอบนั้น ๆ ด้วยใจรัก มีความกระตือรือร้นใน การทำงานพยายามตั้งใจทำงานให้บรรลุเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพสูงสุด มีความสุขกับงาน ที่ทำและมีความพอใจ เมื่องานนั้นได้ผลประโชยน์ตอบแทน

สมพงษ์ เกษมสิน (2518 : 298 อ้างอิงมาจาก นริษา นราศรี 2544 : 28) กล่าวว่า บุคคลจะเกิดความพึงพอใจได้นั้น จะต้องมีการจูงใจ ได้กล่าวถึงการจูงใจว่า “การจูงใจเป็น การชักจูงให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม โดยมีมูลเหตุความต้องการ 2 ประการ คือ ความต้องการทางร่างกายและความต้องการทางจิตใจ”

ไวแมน Wolman. (1973: 95) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจคือความรู้สึกมีความสุข เมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ต้องการ หรือ แรงจูงใจ

สไตส์ และเซเลย์ Strauss and Sayles. (1960: 119-121) กล่าวว่า ความรู้สึกพอใจในงานที่ทำและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร คนที่จะพอใจในงานที่ทำเมื่องานนั้นให้ผลประโชยน์ตอบแทนด้านวัตถุและจิตใจ ซึ่งสามารถสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของเขาได้

นักวิชาการได้พัฒนาทฤษฎีที่อธิบายองค์ประกอบของความพึงพอใจ และอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับปัจจัยอื่น ๆ ไว้หลายทฤษฎี

โคร์แมน (Korman, A.K., 1977 อ้างอิงในสมศักดิ์ กงเทียง และอัญชติ โพธิ์ทอง, 2542: 161-162) ได้จำแนกทฤษฎีความพึงพอใจในงานออกเป็น 2 กลุ่มคือ

1. ทฤษฎีการสนองความต้องการ กลุ่มนี้ถือว่าความพึงพอใจ ในงานเกิดจากความต้องการส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อผลที่ได้รับจากงานกับการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายส่วนบุคคล
2. ทฤษฎีการอ้างอิงกลุ่ม ความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคุณลักษณะของงานตามความปรารถนาของกลุ่ม ซึ่งสมาชิกให้กลุ่มเป็นแนวทางในการประเมินผลการทำงาน

ส่วนมัมฟอร์ด (Munford E. 1972 อ้างถึงใน สมศักดิ์ กงเทียง และอัญชติ โพธิ์ทอง, 2542:162) ได้จำแนกความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจงานจากผลการวิจัยออกเป็น 5 กลุ่มดังนี้

1. กลุ่มความต้องการทางด้านจิตวิทยา กลุ่มนี้ได้แก่ Maslow, A.H. , Herzberg, F และ Likert R. โดยมองความพึงพอใจงานเกิดจากความต้องการของบุคคลที่ต้องการความสำเร็จของงานและความต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น
2. กลุ่มภาวะผู้นำมองความพึงพอใจงานจากรูปแบบและการปฏิบัติของผู้นำที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา กลุ่มนี้ได้แก่ Blake R.R., Mouton J.S. และ Fiedler R.R.
3. กลุ่มความพยายามต่อรางวัล เป็นกลุ่มที่มองความพึงพอใจจากรายได้ เงินเดือน และผลตอบแทนอื่น ๆ กลุ่มนี้ ได้แก่ กลุ่มบริหารธุรกิจของมหาวิทยาลัยแมนเชสเตอร์ (Manchester Business School)
4. กลุ่มอุดมการณ์ทางการจัดการมองความพึงพอใจจากพฤติกรรมกรรมการบริหารงานขององค์กร ได้แก่ Crogier M. และ Coulter G.M.
5. กลุ่มเนื้อหาของงานและการออกแบบงาน ความพึงพอใจงานเกิดจากเนื้อหาของตัวงาน กลุ่มแนวคิดนี้มาจากสถาบันทาวิสตอค (Tavistock Institute) มหาวิทยาลัยลอนดอน

ทฤษฎีสองปัจจัย (Two Factor Theory)

เป็นทฤษฎีที่ Frederick K. Herzberg ได้ศึกษาทำการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำงานของบุคคล เขา ได้ศึกษาถึงความต้องการของคนในองค์กร หรือการจูงใจจากการทำงาน โดยเฉพาะเจาะจง โดยศึกษาว่าคนเราต้องการอะไรจากงานคำตอบก็คือ บุคคลต้องการความสุขจากการทำงาน ซึ่งสรุปได้ว่า ความสุขจากการทำงานนั้น เกิดมาจากความพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจในงานที่ทำ โดยความพึงพอใจหรือความไม่พึงพอใจในงานที่ทำนั้น ไม่ได้มาจากกลุ่มเดียวกัน แต่มีสาเหตุมาจากปัจจัยสองกลุ่ม คือ ปัจจัยจูงใจ (Motivational Factors) และปัจจัยค้ำจุนหรือปัจจัยสุขศาสตร์ (Maintenance or Hygiene Factors)

1. ปัจจัยจูงใจ (Motivational Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานโดยตรง เพื่อจูงใจให้คนชอบและรักงานที่ปฏิบัติเป็นตัวกระตุ้น ทำให้เกิดความพึงพอใจให้แก่บุคคลในองค์กรให้ปฏิบัติงานได้อย่างมี

ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะเป็นปัจจัยที่สามารถตอบสนองความต้องการภายในของบุคคลได้ด้วย อันได้แก่

1.1 ความสำเร็จในงานที่ทำของบุคคล (Achievement) หมายถึง การที่บุคคลสามารถทำงานได้เสร็จสิ้น และประสบความสำเร็จอย่างดี เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ การรู้จักป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น เมื่อผลงานสำเร็จจึงเกิดความรู้สึกพอใจและปลื้มปิติในผลสำเร็จของงานนั้น ๆ

1.2 การได้รับการยอมรับนับถือ (Recognition) หมายถึง การได้รับการยอมรับนับถือไม่ว่าจากผู้บังคับบัญชา จากเพื่อน จากผู้มาขอรับคำปรึกษาหรือ จากบุคคลในหน่วยงาน การยอมรับนี้อาจจะอยู่ในรูปของการยกย่องชมเชยแสดงความยินดี การให้กำลังใจ หรือการแสดงออกอื่นใดที่ก่อให้เกิดการยอมรับในความสามารถ เมื่อได้ทำงานอย่างหนึ่งอย่างใดบรรลุผลสำเร็จ การยอมรับนับถือจะแฝงอยู่กับความสำเร็จในงานด้วย

1.3 ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ (The Work Itself) หมายถึง งานที่น่าสนใจ งานที่ต้องอาศัยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทำหยาบให้ลงมือทำ หรือเป็นงานที่มีลักษณะสามารถกระทำได้ตั้งแต่ต้นจนจบโดยลำพังแต่ผู้เดียว

1.4 ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการได้รับมอบหมาย ให้รับผิดชอบงานใหม่ ๆ และมีอำนาจในการรับผิดชอบได้อย่างเต็มที่ไม่มี การตรวจ หรือควบคุมอย่างใกล้ชิด

1.5 ความก้าวหน้า (Advancement) หมายถึง ได้รับเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นของบุคคลในองค์กร การมีโอกาสได้ศึกษาเพื่อหาความรู้เพิ่มหรือได้รับการฝึกอบรม

2. ปัจจัยบำรุงหรือปัจจัยสุขศาสตร์ (Maintenance or Hygiene Factors) หมายถึง ปัจจัยที่จะบำรุงให้แรงจูงใจในการทำงานของบุคคลมีอยู่ตลอดเวลา ถ้าไม่มีหรือมีในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับบุคคลในองค์การบุคคลในองค์การจะเกิดความไม่ชอบงานขึ้น และเป็นปัจจัยที่มาจากภายนอกตัวบุคคล ปัจจัยเหล่านี้ได้แก่

2.1 เงินเดือน (Salary) หมายถึง เงินเดือนและการเลื่อนขั้นเงินเดือนในหน่วยงานนั้น ๆ เป็นที่พอใจของบุคลากรที่ทำงาน

2.2 โอกาสได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (Possibility of Growth) หมายถึง การที่บุคคลได้รับการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งภายในหน่วยงานแล้ว ยังหมายถึงสถานการณ์ที่บุคคลสามารถได้รับความก้าวหน้าในทักษะวิชาชีพด้วย

2.3 ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาผู้ใต้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน (Interpersonal Relation Superior, Subordinate and Peers) หมายถึง การติดต่อไม่ว่าจะเป็นกิริยาหรือวาจา ที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกัน สามารถทำงานร่วมกัน มีความเข้าใจซึ่งกันและกันอย่างดี

2.4 สถานะทางอาชีพ (Status) หมายถึง อาชีพนั้นเป็นที่ยอมรับนับถือของสังคมที่มีเกียรติและศักดิ์ศรี

2.5 นโยบายและการบริการ (Company Policy and Administration) หมายถึงการจัดการและการบริหารขององค์กร การติดต่อสื่อสารภายในองค์กร

2.6 สภาพการทำงาน (Working Conditions) หมายถึง สภาพทางกายภาพของงาน เช่น แสง เสียง อากาศ ชั่วโมงการทำงาน รวมทั้งลักษณะของสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น อุณหภูมิ เครื่องมือ เครื่องใช้

2.7 ความเป็นอยู่ส่วนตัว (Personal life) ความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดี อันเป็นผลที่ได้รับจากงานในหน้าที่ เช่น การที่บุคคลถูกย้ายไปทำงานในที่แห่งใหม่ ซึ่งห่างไกลจากครอบครัว ทำให้ไม่มีความสุขและไม่พอใจกับการทำงานในที่แห่งใหม่

2.8 ความมั่นคงในการทำงาน (Security) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อความมั่นคงในการทำงาน ความยั่งยืนของอาชีพ หรือความมั่นคงขององค์กร

2.9 วิธีการปกครองบังคับบัญชา (Supervision-Technical) หมายถึง ความสามารถของผู้บังคับบัญชาในการทำงาน หรือความยุติธรรมในการบริหาร

จากทฤษฎีสองปัจจัย สรุปได้ว่าปัจจัยทั้ง 2 ด้านนี้ เป็นสิ่งที่คนต้องการ เพราะเป็นแรงจูงใจในการทำงาน องค์ประกอบที่เป็นปัจจัยจูงใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ทำให้คนเกิดความสุขในการทำงาน โดยมีความสัมพันธ์กับกรอบแนวคิดที่ว่า เมื่อคนได้รับการตอบสนองด้วยปัจจัยชนิดนี้ จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการทำงาน ผลที่ตามมาก็คือ คนจะเกิดความพึงพอใจในงาน สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนปัจจัยค่าเงิน หรือสุขศาสตร์ทำหน้าที่เป็นตัวป้องกันมิให้คนเกิดความไม่มีความสุข หรือไม่พึงพอใจในงานขึ้น ช่วยทำให้คนเปลี่ยนเจตคติจากการ ไม่อยากทำงานมาสู่ความพร้อมที่จะทำงาน (Muslimthai, Online, 2553)

2.2 ธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี

จังหวัดชลบุรี หรือที่เรียกกันว่า "เมืองชล" ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นจังหวัดท่องเที่ยวชายทะเลตะวันออกที่มีชื่อเสียงมานาน ตามประวัติปรากฏหลักฐานว่า เมืองชลบุรีมีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา เดิมเป็นเมืองเล็ก ๆ หลายเมือง ได้แก่ เมืองบางทราย เมืองบางปลาสร้อย และเมืองบางพระ ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้รวบรวมเมืองดังกล่าวเข้าด้วยกันเป็น "จังหวัดชลบุรี" ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย ไม่ว่าจะเป็น พัทยา, บางแสน, เกาะล้าน, เกาะสีชัง, ปราสาทสัจธรรม ฯลฯ (<http://www.chonburi.go.th>) โดยในการศึกษาค้นคว้าได้มุ่งศึกษาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียง 3 แห่ง ดังนี้

หาดบางแสน เป็นสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมของชาวไทยมาช้านาน มีถนนตัดเลียบบหาดเคียงคู่ไปกับทิวมะพร้าว ถัดเข้าไปมีร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก และที่พักเรียงรายอยู่จำนวนมาก นักท่องเที่ยวนิยมไปนั่งพักผ่อนชมทิวทัศน์ทะเลกันบนเก้าอี้ผ้าใบบนชายหาด พร้อมมีบริการล้างยางให้เช่าว่ายน้ำ มีเรือบานาน่าโบ๊ต จักรยานให้เช่า และห้องอาบน้ำจืด ทุกวันหยุดหาดบางแสนจะล้นหลามไปด้วยนักท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นชายหาดขนาดใหญ่ที่ใกล้กรุงเทพฯ มากที่สุด จึงสามารถเดินทางแบบไปเช้า-เย็นกลับได้ บางแสนเริ่มเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2486 จนถูกขนานนามว่า “**บางแสนดินแดนสุขิ**” มีผู้เดินทางมาเยือนเป็นจำนวนมาก จนครั้งหนึ่งบางแสนเคยทรุดโทรม ผิดกับปัจจุบันที่ได้รับการดูแลจัดระเบียบอย่างดี จึงกลายเป็นชายหาดที่สะอาด น่าเที่ยวในทุกฤดูกาล โดยหาดบางแสนนี้มีความยาวต่อเนื่องกันถึง 4.5 กิโลเมตร แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ หาดบางแสน เป็นช่วงกลางของหาด และเป็นจุดที่นิยมลงเล่นน้ำกัน ถัดมาคือ แหลมแท่น เป็นช่วงเหนือสุดของหาด มีโขดหินสวยงาม ลงเล่นน้ำไม่ได้ และส่วนสุดท้ายคือ หาดวอนนภา เป็นชายหาดตอนใต้สุด บรรยากาศเงียบสงบ มีหมู่บ้านประมงพื้นถิ่นเล็กๆ กระจายอยู่ห่างๆ กัน

หาดจอมเทียน เป็นหาดทรายสวยงามทอดตัวเป็นแนวยาว อยู่ห่างจากพัทยาใต้ 4 กิโลเมตร ตามถนนเลียบบชายหาดหรือแยกขวาจากถนนสุขุมวิท ตรงกิโลเมตรที่ 150.5 เข้าไปอีก 2 กิโลเมตร เป็นสถานที่ที่ครอบครัวส่วนใหญ่จะเลือกมาพักผ่อน เนื่องจากเป็นหาดที่สงบและมีสถานที่ท่องเที่ยวกลางคืนน้อย และมีชายหาดที่ยาวและมีเรือและสมอเรือน้อย นอกจากนี้น้ำทะเลยังสะอาดกว่า และยังเป็นสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการว่ายน้ำด้วย (<http://www.pattayawave.com>)

หาดจอมเทียนมีกิจกรรมให้เล่นมากมาย อาทิเช่น

- นานาน้ำโบ๊ต
- เจ็ตสกี
- สกีนํ้า
- พาราชวลลิ่ง

หาดนางรำ หรือ ดินแดนแห่งวรรณคดีไทย ชื่อของหาดนางรำเกิดมาจาก อยู่มาวันหนึ่งมีเสียงดนตรีมโหรีดังกึกก้องมาจากเกาะดังกล่าว คล้ายเสียงดนตรีที่ใช้ประกอบในการรำรำ จากนั้นวันดีคืนดีก็มีเสียงดนตรีเช่นนี้ดังมาจากเกาะนี้อีก ชาวบ้านจึงเรียกเกาะแห่งนี้ว่า "เกาะนางรำ" และเรียกชายหาดฝั่งตรงข้ามว่า "หาดนางรำ" เรือมาจนตราบเท่าทุกวันนี้ ที่ตั้งของหาดนางรำอยู่ใกล้ท่าเทียบเรือจุกเสม็ด โดยแยกจากทางหลวงหมายเลข 3 เข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 3126 ไปประมาณ 5 กิโลเมตร ถ้าตรงเข้าไปจนสุดจะถึงท่าเทียบเรือจุกเสม็ด แต่ถ้าเลี้ยวซ้ายไปก็จะถึงหาดนางรำ โดยหาดนางรำมีความยาวประมาณ 500 เมตร มีเนื้อทรายขาวละเอียดเนียน ริมหาดมีป่าสนร่มรื่น สุดปลายชายหาดคือ แหลมปู่เจ้า อันเป็นที่ประดิษฐานของ ศาลเจ้าพ่อกรมหลวงชุมพร เขตอุดมศักดิ์ หาดนางรำเป็นหาดที่มีหน้าหาดไม่ลึกจึงเหมาะ

ลงเล่นน้ำหรือเล่นเรือใบ ด้านในจากหาดนอกเหนือจากจะมี ชายหาดที่สวยงามแล้วยังมีร้านอาหารสโมสรไว้ให้ได้สังสรรค์กับครอบครัวและหมู่คณะ บริเวณที่จอดรถยังมี ร้านอาหารเล็กๆ เรียงกันเป็นสัดส่วนขายอาหารนานาชาติให้กับท่านผู้ที่มาที่ชายหาดแห่งนี้ ให้เลือกสรรกันอย่างหลากหลายอีกด้วย ซึ่งในเรื่องของการดูแลสุขภาพความสะอาดและความเป็นระเบียบของชายหาดทำได้อย่างดี โดยในส่วนของผู้ที่ต้องการที่พักค้างคืนหรือทำกิจกรรมหรือกางเต็นท์นอนชายหาดก็ยังมีให้บริการในราคาย่อมเยาอีกด้วย (<http://www.sattahipbeach.com>)

2.3. วิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.3.1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธี สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งสถิติเชิงพรรณนาเป็นสถิติที่ใช้สรุปลักษณะของกลุ่มข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากตัวอย่าง หรือประชากร การเลือกใช้สถิติเชิงพรรณนาซึ่งมีการใช้ดังต่อไปนี้

สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) เป็นสถิติที่ใช้สรุปลักษณะของกลุ่มข้อมูล โดยที่ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากตัวอย่าง หรือประชากร สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัย เป็นต้น สถิติเชิงพรรณนาที่ใช้ในงานวิจัยจะขึ้นกับประเภทหรือสเกลของข้อมูลในงานวิจัยเรื่องหนึ่ง ๆ อาจจะประกอบด้วยข้อมูลหลาย ๆ ประเภทซึ่งมีทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและหรือเชิงคุณภาพและบางเรื่องอาจประกอบด้วยข้อมูลทั้ง 4 สเกล ลักษณะของตัวแปร และการเลือกใช้สถิติเชิงพรรณนาจะแบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้

สถิติเชิงพรรณนาสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพหรือเชิงกลุ่ม หมายถึงข้อมูลสเกลแบ่งกลุ่ม (Nominal scale) และสเกลอันดับ (Ordinal scale) จะใช้ได้เฉพาะ ความถี่หรือจำนวน ร้อยละ และค่าฐานนิยม และใช้ในกรณีที่สนใจตัวแปรเชิงคุณภาพ หรือตัวแปรเชิงกลุ่ม 1 ตัว ถ้าในแบบสอบถามมีคำถามที่เป็นสเกลแบ่งกลุ่ม หรือสเกลอันดับ สถิติเชิงพรรณนาที่ใช้คือจำนวนหรือความถี่ ร้อยละ และฐานนิยม โดยที่ฐานนิยม คือคือที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุด หรือความถี่มากที่สุดในที่นี้การคำนวณหาจำนวน ร้อยละ และค่าฐานนิยม สำหรับสเกลแบ่งกลุ่ม เป็นต้น

สถิติเชิงพรรณนาสำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ หมายถึง สเกลแบบช่วง และสเกลอัตราส่วน (Interval and ratio scale) ซึ่งเป็นข้อมูลที่จะต้องคำนวณค่าสถิติเพื่อสรุปลักษณะข้อมูล โดยจะต้องหาค่าสถิติซึ่งแสดงค่ากลางและค่าการกระจายของข้อมูล

2.3.1.1. ค่ากลาง

ค่ากลางสำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ ค่ากลาง ประกอบด้วย

ค่าเฉลี่ย (Average) เป็นค่ากลางที่นิยมใช้กันมากที่สุดใช้ได้กับข้อมูลสเกลแบบช่วงและสเกลอัตราส่วน ถ้ากำหนดให้ X_i = ค่าของข้อมูลของหน่วยที่ i

$$\text{ค่าเฉลี่ยประชากร } \mu = \frac{\sum_{i=1}^N X_i}{N} \quad (2.1)$$

โดยที่ N = จำนวนประชากร

$$\text{ค่าเฉลี่ยประชากร } \bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n} \quad (2.2)$$

n = จำนวนประชากร

2.3.1.2. ค่าการกระจายของข้อมูลเชิงปริมาณ

สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ นอกจากจะต้องสรุปลักษณะของข้อมูลด้วยค่ากลางซึ่งแสดงถึงตำแหน่งของข้อมูลชุดนั้นแล้วควรจะต้องสรุปค่ากระจายของข้อมูลชุดนั้นด้วย ค่าการกระจายเป็นค่าที่แสดงความแตกต่างของข้อมูล ถ้าข้อมูลชุดใดมีการกระจายมากแสดงว่าค่าข้อมูลชุดนั้นมีความแตกต่างกันมาก การจัดค่าการกระจายสามารถใช้ค่าสถิติและกราฟ การจัดค่าการกระจายตัวค่าสถิติ ค่าการกระจายที่ใช้กันทั่วไป คือ

ค่าพิสัย (Range) ค่าพิสัย = ค่าสูงสุด - ค่าต่ำสุด

ค่าแปรปรวน (Variance) เป็นค่าที่ใช้วัดการกระจายที่นิยมกันมากขึ้นพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของค่าแตกต่างระหว่างค่าข้อมูลแต่ละค่ากับค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง ถ้าค่าแปรปรวนมีค่ามากแสดงว่าข้อมูลชุดนั้นมีการกระจายมาก

$$\text{ค่าแปรปรวนประชากร} = \sigma^2 = \frac{\sum_{i=1}^N (X_i - \mu)^2}{N} \quad (2.3)$$

$$\text{ค่าแปรปรวนตัวอย่าง} = S^2 = \frac{\sum_{i=1}^N (X_i - \bar{X})^2}{n-1} \quad (2.4)$$

โดยที่ μ = ค่าเฉลี่ยประชากร N = ขนาดประชากร

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยตัวอย่าง n = ขนาดตัวอย่าง

หน่วยของค่าแปรปรวนเป็นหน่วยข้อมูลยกกำลังสอง เช่น ตัวแปรคือรายได้ที่มีหน่วยเป็นบาท รายได้แปรปรวนจะมีหน่วยเป็น (บาท)² หรือถ้าตัวแปรเป็นอายุ อายุแปรปรวนจะมีหน่วยเป็น (ปี)²

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviations SD.)

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นค่าฐานที่สองของค่าแปรปรวน

$$\text{ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานประชากร } \sigma = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^N (X_i - \mu)^2}{N}} \quad (2.5)$$

$$\text{ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวอย่าง } \sigma = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2}{n-1}} \quad (2.6)$$

หน่วยของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จะเหมือนกับหน่วยของข้อมูล เช่น รายได้มีหน่วยเป็นบาทรายได้เบี่ยงเบนมาตรฐานจะมีหน่วยเป็นบาทเช่นกัน กรณีนี้ทำให้ผู้วิจัยนิยมสรุปลักษณะการกระจายของข้อมูลด้วยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากกว่าค่าแปรปรวน

2.3.1.3. การสรุปข้อมูลที่เป็นตัวแปรเชิงปริมาณ 2 ตัว

กรณีที่มีตัวแปรเชิงปริมาณ 2 ตัว เช่น รายได้กับรายจ่ายค่าโทรศัพท์มือถือ อายุกับคะแนนความพึงพอใจ ผู้วิจัยอาจจะศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรดังกล่าว โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอย (Regression Analysis) หรือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ซึ่งความสัมพันธ์ของตัวแปรเชิงปริมาณทั้ง 2 ต้องอยู่ในรูปเชิงเส้น (Linear relationship)

$$\text{ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน; } r = \frac{\text{covariance}(X, Y)}{\sqrt{\text{var}(X) \cdot \text{var}(Y)}} \quad (2.7)$$

โดยที่ X และ Y เป็นตัวแปรเชิงปริมาณ

Covariance (X, Y) = ค่าแปรปรวนร่วมของตัวแปร X และ Y

var (X) และ var (Y) = ค่าแปรปรวนของตัวแปร X และ ของตัวแปร Y ตามลำดับสูตรสำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบ่งเป็น

1. สำหรับข้อมูลประชากร

$$\text{ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันประชากร} = \rho = \frac{\sum_{i=1}^N (X_i - \mu_x)(Y_i - \mu_y)}{\sqrt{\sum (X_i - \mu_x)^2 \sum (Y_i - \mu_y)^2}} \quad (2.8)$$

μ_x = ค่าเฉลี่ยประชากรของตัวแปร X

μ_y = ค่าเฉลี่ยประชากรของตัวแปร Y

สำหรับข้อมูลตัวอย่าง

$$\text{ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันของตัวอย่าง} = r = \frac{\sum_{i=1}^N (X_i - \bar{X})(Y_i - \bar{Y})}{\sqrt{\sum (X_i - \bar{X})^2 \sum (Y_i - \bar{Y})^2}} \quad (2.9)$$

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยตัวอย่างตัวแปร X

\bar{Y} = ค่าเฉลี่ยตัวอย่างตัวแปร Y

ความหมายของเครื่องหมายและค่าของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

1. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าใกล้ +1 หมายถึง ตัวแปรเชิงปริมาณทั้ง 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันมากในทิศทางเดียวกัน

2. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าใกล้ -1 หมายถึง ตัวแปรเชิงปริมาณทั้ง 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันมากในทิศทางตรงกันข้าม

3. ถ้าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าใกล้ศูนย์ หมายถึง ตัวแปรเชิงปริมาณทั้ง 2 ตัว ไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือ มีความสัมพันธ์กันน้อยมาก

2.3.2. การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุแบบเชิงเส้น (Multiple linear regression)

2.3.2.1. จุดมุ่งหมายของการใช้สถิติ

การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรหลายตัว เป็นการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย ซึ่งเป็นเทคนิคที่ใช้วัดความสัมพันธ์ของตัวแปรเชิงปริมาณ 2 ตัว ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรตาม 1 ตัว และตัวแปรอิสระ 1 ตัว โดยตัวแปรทั้ง 2 ตัวต้องเป็นเชิงปริมาณ และมีความสัมพันธ์ในรูปเชิงเส้น

สมการถดถอยแบบพหุจะแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัวว่ามีความสัมพันธ์กันมากแค่ไหนและสัมพันธ์กันในเชิงบวกหรือลบซึ่งจะดูได้จากเครื่องหมายที่อยู่หน้าค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย ถ้าเป็นบวกแสดงว่าค่าของตัวแปรอิสระตัวนั้นเพิ่มขึ้นค่าของตัวแปรตามจะเพิ่มขึ้น แต่ถ้าเครื่องหมายเป็นลบก็จะแสดงว่าค่าของตัวแปรตามจะเพิ่มขึ้นการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุมีเทคนิคการวิเคราะห์หลายแบบส่วนมากจะใช้เทคนิคการวิเคราะห์ด้วย โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS

2.3.2.2. ระดับการวัดของข้อมูล

ข้อมูลอยู่ในมาตรอัตรภาค (Interval Scale) หรือ อัตรส่วน (Ratio Scale)

2.3.2.3. ลักษณะของตัวแปร

ตัวแปรทุกตัวต้องเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ ตัวแปรอิสระทุกตัวต้องเป็นอิสระต่อกัน

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) 1 ตัว ต้องเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ ซึ่งหมายถึง ตัวแปรสเกลแบบช่วง (Interval scale) หรือ สเกลอัตรส่วน (ratio scale)

ตัวแปรอิสระ (Independent variables) หรือตัวแปรต้นเหตุ จำนวน k ตัว ($k \geq 2$) โดยตัวแปรอิสระทั้ง k นี้ อาจเป็นตัวแปรเชิงปริมาณทั้ง k ตัว หรือมีตัวแปรบางตัวเป็นตัวแปรเชิงปริมาณและตัวแปรบางตัวเป็นตัวแปรเชิงกลุ่มหรือตัวเชิงคุณภาพก็ได้

2.3.2.4. การสร้างสมการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปร

จากสมการซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระ k ตัวคือ

$$Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k + e \quad (2.10)$$

การใช้ตัวอย่างขนาด n ในการประมาณค่า $\beta_0, \beta_1, \dots, \beta_k$ ด้วย a, b_1, b_2, \dots, b_k ตามลำดับด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด จากการประมาณค่า β_i ด้วย b_i และ ประมาณค่า β_0 ด้วย a จะทำให้สมการความถดถอยเชิงพหุเป็น

$$\hat{Y} = a + b_1 X_1 + b_2 X_2 + \dots + b_k X_k \quad (2.11)$$

โดยที่ \hat{Y} = ค่าประมาณ หรือค่าพยากรณ์ของตัวแปรของ Y

ค่า $e = Y - \hat{Y}$ = ค่าคลาดเคลื่อนหรือความแตกต่างระหว่างค่าจริงกับค่าพยากรณ์การประมาณ β_i ด้วย b_i และประมาณ β_0 ด้วย a จะใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Square Method) ซึ่งเป็นการหา

ค่า a, b_1, \dots, b_k ที่ทำให้ $\sum_{i=1}^n e_i^2 = \sum_{i=1}^n (Y_i - \hat{Y}_i)^2 =$ มีค่าต่ำสุด

2.3.2.5. วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

1. เพื่อศึกษาว่าปัจจัยหรือตัวแปรอิสระตัวใดบ้างที่ส่งผลหรือมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม หรือกล่าวได้ว่า เพื่อศึกษาว่าตัวแปรตามขึ้นกับตัวแปรอิสระ

2. เพื่อประมาณหรือพยากรณ์ค่าของตัวแปรตาม เมื่อทราบค่าตัวแปรอิสระ

จากวัตถุประสงค์ข้อแรก เมื่อตัดสินใจได้ว่าตัวแปรอิสระใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม จะใช้สมการดังกล่าวใหม่พยากรณ์ตัวแปรตาม

2.3.2.6. ขั้นตอนการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

กรณีที่มีตัวแปรอิสระหลายตัว มีขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังนี้

ขั้นที่1 การพิจารณาว่าตัวแปรอิสระตัวใดบ้างที่จะมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม ซึ่งผู้วิจัยที่มีความรู้ในเรื่องที่ศึกษาอยู่ จะเข้าใจและเลือกได้ถูกต้อง เช่น คาดว่ามีตัวแปรอิสระอยู่ k ตัว (X_1, X_2, \dots, X_k) ผลต่อตัวแปรตาม

ขั้นที่2 การสร้างสมการแสดงความสัมพันธ์ ถ้าคาดว่าตัวแปรตามและตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันในรูปเชิงเส้นจะได้สมการดังนี้

$$\text{กรณีที่ใช้ประชากร} : Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k + e$$

$$\text{กรณีที่ใช้ตัวอย่าง} : \hat{Y} = a + b_1 X_1 + b_2 X_2 + \dots + b_k X_k$$

ขั้นที่3 การใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (1-Way ANOVA) ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่าง Y กับ X_1, \dots, X_k โดยตั้งสมมติฐานดังนี้

$$H_0: \text{ตัวแปรไม่ขึ้นกับตัวแปรอิสระทั้ง } k \text{ ตัว}$$

$$H_1: \text{ตัวแปรตามขึ้นกับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว} \quad \text{หรือ}$$

$$H_0: \beta_1 = \beta_2 = \dots = \beta_k = 0$$

$$H_1: \text{มี } \beta_i \neq 0 \text{ อย่างน้อย 1 ค่า; } i = 1, 2, \dots, k$$

$$\text{สถิติทดสอบ } F = \frac{MS_{\text{Regression}}}{MS_{\text{Error}}} = \frac{MS_{\text{Regression}}}{MS_{\text{Residual}}} \quad (2.12)$$

ซึ่งค่า MS Regression และ MS Error ได้จากตาราง 1-WAY ANOVA ดังแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 Way ANOVA สำหรับการวิเคราะห์ความถดถอย

แหล่งแปรปรวน	องศาอิสระ	ผลบวกกำลังสอง	ผลบวกกำลังสอง	F
	DF	SS	เฉลี่ย MS = SS/DF	
ตัวแปรอิสระทั้ง k ตัว	k.	SS Regression	MS Regression	$\frac{MS \text{ Regression}}{MS \text{ Residual}}$
ค่าคลาดเคลื่อน	n-k-1	SS Residual	MS Residual	
ผลรวม	n-1	SS Total		

การสรุปผลการทดสอบ

- ถ้ายอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าไม่มีตัวแปรอิสระตัวใดมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม หรือตัวแปรตามไม่ขึ้นกับตัวแปรอิสระทั้ง k ตัว จึงไม่ต้องทำต่อในขั้นที่ 4
- ถ้าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 (ยอมรับสมมติฐาน H_1) แสดงว่ามีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม หรือกล่าวได้ว่าตัวแปรตามขึ้นกับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว จึงต้องทำการทดสอบต่อไปในขั้นที่ 4 ว่าตัวแปรตามขึ้นกับตัวแปรอิสระตัวใดบ้าง

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระครั้งละ 1 ตัว โดยต้องทำการทดสอบสมมติฐาน k ครั้ง สำหรับตัวแปรอิสระ k ตัว สำหรับการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง Y กับ X สามารถตั้งสมมติฐานเพื่อการทดสอบได้ดังนี้

$$H_0 : \text{ตัวแปรตาม (Y) ไม่ขึ้นกับตัวแปรอิสระตัวที่ } i (X_i); i = 1, 2, \dots, k$$

$$H_1 : \text{ตัวแปรตาม (Y) ขึ้นกับตัวแปรอิสระตัวที่ } i (X_i)$$

$$\text{หรือ } H_0 : \beta_i = 0$$

$$H_1 : \beta_i \neq 0$$

$$\text{สถิติทดสอบ } t = \frac{b_i - 0}{SE(b_i)} \quad (2.13)$$

$SE(b_i)$ = ค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ b_i

ขั้นที่ 5 ศึกษาระดับความสัมพันธ์

จากขั้นที่ 4 ทำให้ทราบมีตัวแปรอิสระใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม Y จากนั้นจะต้องศึกษาความสัมพันธ์ ในที่นี้จะใช้ R^2 หรือ Adjusted R^2 ในการหาระดับความสัมพันธ์

โดยที่

$$R^2 = \frac{SS \text{ Regression}}{SS \text{ Total}} \quad \text{และ } 0 \leq R^2 \leq 1 \quad (2.14)$$

$$\text{Adjusted } R^2 = 1 - \frac{(n-1)}{n-k-1} R^2 \quad (2.15)$$

- ถ้าค่า R^2 หรือ Adjusted R^2 มีค่าใกล้ 1 แสดงว่าตัวแปรอิสระชุดนั้นมี ความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมาก
- แต่ถ้า R^2 หรือ Adjusted R^2 มีค่าใกล้ 0 แสดงว่าตัวแปรอิสระชุดนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามหรือมีความสัมพันธ์น้อยมาก

บทที่ 3

การกำหนดกรอบการศึกษาและการรวบรวมข้อมูล

ในลำดับต่อไปจะเป็นการอธิบายถึงขอบเขตของการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยนี้ โดยเนื้อหาในบทนี้ประกอบด้วยการศึกษาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ การกำหนดพื้นที่ศึกษาและกลุ่มเป้าหมาย การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดของแต่ละหัวข้อ ดังต่อไปนี้

3.1 การศึกษาข้อมูล

3.1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและสภาพทั่วไปของพื้นที่ศึกษาที่ได้จากการศึกษาภาคสนาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลัก ได้แก่

1. การสำรวจภาคสนาม (Field Survey) เป็นการสำรวจลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ศึกษา สภาพของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา เพื่อศึกษาสภาพของพื้นที่ในประเด็นเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพ เศรษฐกิจและสังคมของพื้นที่ และศึกษาการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา ซึ่งการสำรวจภาคสนามนั้นจะสังเกตในประเด็นดังนี้

- 1) สภาพและลักษณะเฉพาะของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา
- 2) การเข้าถึงและการคมนาคมของแหล่งท่องเที่ยว
- 3) สาธารณูปโภค สาธารณูปการ
- 4) ลักษณะนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่ศึกษา

ในการสำรวจลักษณะพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว เป็นการสำรวจเพื่อทำการวิเคราะห์เบื้องต้นเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา ว่าแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวดึงดูดความสนใจ และมีแนวโน้มในการพัฒนาการท่องเที่ยวในอนาคตอย่างไร เพื่อเป็นปัจจัยในการวางแผนทางการพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไป

2. การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นการเก็บข้อมูล จากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา ทำการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม โดยศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างของนักท่องเที่ยว และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา ซึ่งเป็นประเด็นหลักที่ใช้ในการตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อมูลการท่องเที่ยว ความพึงพอใจและความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในพื้นที่ศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไป

3.1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ คือ เอกสาร ตำรา ประวัติของจังหวัด สถานที่ท่องเที่ยวบทความ รายงาน เอกสารต่าง ๆ จากหน่วยงานและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักนโยบาย และแผนทรัพยากรแห่งชาติ แผนที่ท่องเที่ยวในจังหวัด ซึ่งเอกสารเหล่านี้จะนำมาพิจารณาพร้อมกับข้อมูลปฐมภูมิเพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัยต่อไป

3.2 พื้นที่ศึกษาและกลุ่มเป้าหมาย

พื้นที่ศึกษาในครั้งนี้ทำการศึกษาใน 3 พื้นที่ ได้แก่ หาดบางแสน หาดจอมเทียน และหาดนางรำ เนื่องจากชายหาดทั้ง 3 แห่งจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดชลบุรี และมีย่านท่องเที่ยวหนาแน่นเป็นอย่างมาก จึงเป็นพื้นที่ที่น่าสนใจและเหมาะสมสำหรับใช้เป็นพื้นที่ศึกษาสำหรับการศึกษานี้

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล มีจำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย

- เพศ
- อายุ
- การศึกษา
- อาชีพ
- รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตอนที่ 2 พฤติกรรมในการท่องเที่ยว ได้แก่

- ประสบการณ์การมาท่องเที่ยว
- ระยะเวลาเดินทางเฉลี่ยต่อครั้ง
- จำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว
- ลักษณะการคมนาคม
- สถานที่พักโรงแรม
- เหตุผลในการมาท่องเที่ยว
- ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว
- การตอบรับการมาท่องเที่ยว

ตอนที่ 3 ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจมาท่องเที่ยว

- ด้านแหล่งท่องเที่ยว
- ด้านการเดินทาง
- ด้านค่าใช้จ่าย
- ด้านสภาพแวดล้อม
- ด้านขยะและสิ่งปฏิกูล

3.4 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for Social Science : SPSS) ดังนี้

1. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจมาท่องเที่ยว และความพึงพอใจในการท่องเที่ยว

2. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสรุปผล (Inferential Statistics) เพื่อทำการทดสอบสมมติฐานต่างๆ ในการวิจัยโดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Coefficient of Correlation) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1

แสดงสมมติฐานการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้วิเคราะห์
สมมติฐานที่ 1 : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยว	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient)
สมมติฐานที่ 2 : ลักษณะส่วนบุคคล และ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวสามารถร่วมกันทำนายความพึงพอใจในการท่องเที่ยว	การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลำดับขั้น (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

ในบทนี้เป็นการนำเสนอเนื้อหาของผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการสำรวจ โดยเนื้อหาแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การนำเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างและตัวแปรทั้งหมด แล้วจึงนำเสนอด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสรุปผล (Inferential Statistics) เพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน โดยแบ่งเป็น 4 ส่วนดังนี้

- 1 การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาเพื่อศึกษาภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง
- 2 การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาเพื่อศึกษาลักษณะของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพื้นที่
- 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสรุปผล เพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน
- 4 การวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

4.1 การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาเพื่อศึกษาภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง

หลังจากที่ได้แบบสอบถามจำนวน 300 ชุด มาเรียบร้อยแล้ว จึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา สามารถสรุปภาพรวมของตัวอย่างได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนข้อมูล = 300		
เพศ (SEX)	ชาย	146 (48.7 %)
	หญิง	135 (45.0 %)
	ไม่ระบุ	19 (6.3 %)
	รวม	300 (100 %)
อายุ (AGE)	อายุเฉลี่ย 28.96 ปี	SD = 6.89
ระดับการศึกษา (EDU)	ต่ำกว่ามัธยม	70 (23.3 %)
	ปริญญาตรี	165 (55.0 %)
	สูงกว่าปริญญาตรี	20 (6.7 %)
	ไม่ระบุ	45 (15.0%)
อาชีพ (OCC)	รวม	300 (100 %)
	ราชการ	49 (16.3 %)
	รัฐวิสาหกิจ	20 (6.7 %)
	พนักงานบริษัท	113 (37.7 %)
	นักเรียน / นักศึกษา	39 (13.0 %)
	ไม่ได้ทำงาน	10 (3.3 %)
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	อื่นๆ	23 (7.7 %)
	ไม่ระบุ	46 (15.3%)
	รวม	300 (100 %)
	รายได้เฉลี่ย 13,235.29 บาท	SD = 10,848.25

จากตารางที่ 4.1 พบว่า สัดส่วนของกลุ่มเป้าหมายแบ่งเป็นเพศชายร้อยละ 48.7 (146 คน) เป็นเพศหญิงร้อยละ 45 (135 คน) โดยส่วนใหญ่เป็นมีอายุเฉลี่ย 28.96 ปี และส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 55 (165 คน) ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทร้อยละ 37.7 (113 คน) และเป็นนักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 13 (39 คน) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ย 13,235.29 บาทต่อเดือน

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนข้อมูล = 300			
ปีที่ผ่านมาเดินทางท่องเที่ยวชลบุรี	จำนวนเฉลี่ย 3 ครั้ง	SD = 8.87	
ระยะเวลาเฉลี่ยการท่องเที่ยว	จำนวนเฉลี่ย 1 วัน	SD = 2.90	
จำนวนผู้ร่วมเดินทาง	จำนวนเฉลี่ย 5 คน	SD = 3	
วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว	รถยนต์ส่วนบุคคล	223 (74.3 %)	
	รถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล	27 (9.0 %)	
	รถยนต์เช่า	8 (2.7 %)	
	รถโดยสารสาธารณะ	1 (0.3 %)	
	รถโดยสารประจำทาง	17 (5.7 %)	
	อื่นๆ	3 (1.0 %)	
	ไม่ระบุ	21 (7.0 %)	
	รวม	300 (100 %)	
	การพักค้างแรม	ไม่พักค้างแรม	145 (48.3 %)
		โรงแรม	17 (5.7 %)
รีสอร์ท / บังกะโล		85 (28.3 %)	
เกสต์เฮ้าส์		9 (3.0 %)	
บ้านญาติ / บ้านเพื่อน		21 (7.0 %)	
อื่นๆ		3 (1.0 %)	
ไม่ระบุ		20 (6.7 %)	
รวม		300 (100 %)	
วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว		ฮันนีมูน	3 (1.0 %)
		พักผ่อน	223 (74.3 %)
	เที่ยวกลางคืน	8 (2.7 %)	
	เทศกาล	35 (11.7 %)	
	สัมมนา	2 (0.7 %)	
	อื่นๆ	9 (3.0 %)	
	ไม่ระบุ	20 (6.7 %)	
	รวม	300 (100 %)	

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

จำนวนข้อมูล = 300		
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	จำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 3,935.96 บาท	SD = 3,260.50
การกลับมาเที่ยวซ้ำ	ไม่	4 (1.3 %)
	จะกลับมาอีกครั้งภายใน 1 เดือน	19 (6.3 %)
	จะกลับมาอีกครั้งภายใน 2 - 3 เดือน	41 (13.7 %)
	จะกลับมาอีกครั้งภายใน 4 - 6 เดือน	127 (42.3 %)
	จะกลับมาอีกครั้งภายใน 7 - 12 เดือน	50 (16.7 %)
	จะกลับมาอีกหลังจากปีนี้	40 (13.3 %)
	ไม่ระบุ	19 (6.3 %)
	รวม	300 (100 %)
แหล่งข้อมูลในการวางแผนท่องเที่ยว	เพื่อน	160 (53.3 %)
	ญาติพี่น้อง	53 (17.7 %)
	ตัวแทนการท่องเที่ยว	5 (1.7 %)
	เว็บไซต์	24 (8.0 %)
	โบว์ชัวร์ / หนังสือ	10 (3.3 %)
	ภาพยนตร์	2 (0.7 %)
	อื่นๆ	15 (5.0 %)
	ไม่ระบุ	31 (10.3 %)
	รวม	300 (100 %)

จากตารางที่ 4.2 สรุปพฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีจำนวน 300 คน พบว่า ในปีที่ผ่านมากลุ่มตัวอย่างเดินทางมาเที่ยวที่จังหวัดชลบุรีเฉลี่ย 3 ครั้ง โดยใช้เวลาในการท่องเที่ยวเฉลี่ย 1 วัน ซึ่งมีจำนวนผู้ร่วมเดินทางเฉลี่ย 5 คน ส่วนใหญ่ใช้ชีวิตเดินทางมาท่องเที่ยวโดยรถยนต์ส่วนบุคคล ร้อยละ 74.3 (223 คน) และมาท่องเที่ยวแบบไม่พักค้างแรมร้อยละ 48.3 (145 คน) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนร้อยละ 74.3 (223 คน) ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย 3,935.96 บาท ค่อนข้าง และส่วนใหญ่จะกลับมาเที่ยวในจังหวัดชลบุรีอีกครั้งภายใน 4 - 6 เดือน ร้อยละ 42.3 (127 คน) ในการวางแผนมาท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรีร้อยละ 53.3 (160 คน) กลุ่มตัวอย่างได้รับคำแนะนำจากเพื่อน

4.2 การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาเพื่อศึกษาลักษณะของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพื้นที่

เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มซึ่งเก็บมาจาก 3 แหล่งท่องเที่ยว ซึ่งอาจมีลักษณะนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน จึงทำการสรุปข้อมูลส่วนบุคคลจำแนกตามพื้นที่ที่ได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

		หาดบางแสน	หาดจอมเทียน	หาดนางรำ
เพศ	ชาย	53 (53 %)	48 (48 %)	45 (45 %)
	หญิง	47 (47 %)	50 (50%)	38 (38 %)
	ไม่ระบุ	0	2 (2 %)	17 (17 %)
	รวม	100 (100%)	100 (100%)	100 (100%)
อายุ	โดยเฉลี่ย (SD)	28.73 (4.82)	29.30 (6.21)	28.82 (9.36)
	ต่ำกว่ามัธยม	22 (22 %)	20 (20 %)	28 (28 %)
ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	58 (58 %)	65 (65 %)	42 (42 %)
	สูงกว่าปริญญาตรี	5 (5 %)	5 (5 %)	10 (10 %)
	ไม่ระบุ	15 (15 %)	10 (10 %)	20 (20 %)
	รวม	100 (100%)	100 (100%)	100 (100%)
อาชีพ	ราชการ	25 (25 %)	14 (14 %)	10 (10 %)
	รัฐวิสาหกิจ	9 (9 %)	6 (6 %)	5 (5 %)
	พนักงานบริษัท	50 (50 %)	39 (39 %)	24 (24 %)
	นักเรียน/นักศึกษา	6 (6 %)	9 (9 %)	24 (24 %)
	ไม่ได้ทำงาน	3 (3 %)	4 (4 %)	3 (3 %)
	อื่นๆ	0 (0 %)	12 (12 %)	11 (11 %)
	ไม่ระบุ	7 (7 %)	16 (16 %)	2 (2 %)
	รวม	100 (100%)	100 (100%)	100 (100%)
รายได้	เฉลี่ยต่อเดือน	11,442.60	10,888.67	18,633.80
	(SD)	(4,733.26)	(5,236.63)	(1,801.98)

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ลักษณะกลุ่มตัวอย่างบริเวณหาดบางแสน มีสัดส่วนเพศชายร้อยละ 53 ซึ่งมากกว่าเพศหญิงร้อยละ 47 โดยมีอายุเฉลี่ย 28.73 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 58 และประกอบอาชีพพนักงานบริษัทร้อยละ 50 มีรายได้เฉลี่ย 11,442.60 บาท

ลักษณะกลุ่มตัวอย่างบริเวณหาดจอมเทียน มีสัดส่วนเพศหญิงร้อยละ 48 ซึ่งมากกว่าเพศชายร้อยละ 50 โดยมีอายุเฉลี่ย 29.30 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 65 และประกอบอาชีพพนักงานบริษัทร้อยละ 39 มีรายได้เฉลี่ย 10,888.67 บาท

ลักษณะกลุ่มตัวอย่างบริเวณหาดนางรำ มีสัดส่วนเพศชายร้อยละ 45 ซึ่งมากกว่าเพศหญิงร้อยละ 38 โดยมีอายุเฉลี่ย 28.82 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 42 และประกอบอาชีพพนักงานบริษัทร้อยละ 24 และ นักเรียน/นักศึกษาร้อยละ 24 มีรายได้เฉลี่ย 18,633.80 บาท

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพื้นที่

	หาดบางแสน	หาดจอมเทียน	หาดนางรำ
ปีที่ผ่านมาเดินทางท่องเที่ยวบริเวณหาด	3 ครั้ง	5 ครั้ง	2 ครั้ง
ระยะเวลาเฉลี่ยการท่องเที่ยว	1 วัน	2 วัน	1 วัน
จำนวนผู้ร่วมเดินทาง	4 คน	4 คน	5 คน
วิธีการเดินทาง			
มาท่องเที่ยว			
รถยนต์ส่วนบุคคล	86 (86 %)	84 (84 %)	53 (53 %)
รถจักรยานยนต์	4 (4 %)	8 (8 %)	15 (15 %)
รถยนต์เช่า	1 (1 %)	1 (1 %)	6 (6 %)
รถโดยสารสาธารณะ	0 (0 %)	0 (0 %)	1 (1 %)
รถโดยสารประจำทาง	8 (8 %)	4 (4 %)	5 (5 %)
อื่นๆ	0 (0 %)	1 (1 %)	2 (2 %)
ไม่ระบุ	1 (1 %)	2 (2 %)	18 (18 %)
รวม	100 (100 %)	100 (100 %)	100 (100 %)
การพักค้างแรม			
ไม่พักค้างแรม	44 (44 %)	49 (49 %)	52 (52 %)
โรงแรม	6 (6 %)	6 (6 %)	5 (5 %)
รีสอร์ท / บังกะโล	47 (47 %)	32 (32 %)	6 (6 %)
เกสต์เฮ้าส์	1 (1 %)	2 (2 %)	6 (6 %)
บ้านญาติ / บ้านเพื่อน	0 (0 %)	7 (7 %)	14 (14 %)
อื่นๆ	1 (1 %)	2 (2 %)	0 (0 %)
ไม่ระบุ	1 (1 %)	2 (2 %)	17 (17 %)
รวม	100 (100 %)	100 (100 %)	100 (100 %)

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพื้นที่ (ต่อ)

		หาดบางแสน	หาดจอมเทียน	หาดนางรำ
วัตถุประสงค์	อันนิมุน	0 (0 %)	2 (2 %)	1 (1 %)
ของการ	พักผ่อน	83 (83 %)	84 (84 %)	56 (56 %)
ท่องเที่ยว	เที่ยวกลางคืน	5 (5 %)	3 (3 %)	0 (0 %)
	เทศกาล	12 (12 %)	7 (7 %)	16 (16 %)
	สัมมนา	0 (0 %)	0 (0 %)	2 (2 %)
	อื่นๆ	0 (0 %)	1 (1 %)	8 (8 %)
	ไม่ระบุ	0 (0 %)	3 (3 %)	17 (17 %)
	รวม	0 (0 %)	100 (100 %)	100 (100 %)
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ต่อครั้ง		3,736.73 บาท	4,054.44 บาท	4,048.10 บาท
การกลับมาเที่ยว	ไม่	0 (0 %)	4 (4 %)	0 (0 %)
ซ้ำ	ภายใน 1 เดือน	5 (5 %)	11 (11 %)	3 (3 %)
	ภายใน 2 - 3 เดือน	19 (19 %)	13 (13 %)	9 (9 %)
	ภายใน 4 - 6 เดือน	60 (60 %)	48 (48 %)	19 (19 %)
	ภายใน 7 - 12 เดือน	11 (11 %)	13 (13 %)	26 (26 %)
	หลังจากปีนี้	4 (4 %)	9 (9 %)	27 (27 %)
	ไม่ระบุ	1 (1 %)	2 (2 %)	16 (16 %)
	รวม	100 (100 %)	100 (100 %)	100 (100 %)
แหล่งข้อมูลใน	เพื่อน	54 (54 %)	63 (63 %)	43 (43 %)
การวางแผน	ญาติพี่น้อง	19 (19 %)	17 (17 %)	17 (17 %)
ท่องเที่ยว	ตัวแทนการท่องเที่ยว	3 (3 %)	2 (2 %)	0 (0 %)
	เว็บไซต์	11 (11 %)	7 (7 %)	6 (6 %)
	โบว์ชัวร์ / หนังสือ	5 (5 %)	2 (2 %)	3 (3 %)
	ภาพยนตร์	1 (1 %)	0 (0 %)	1 (1 %)
	อื่นๆ	1 (1 %)	5 (5 %)	9 (9 %)
	ไม่ระบุ	6 (6 %)	4 (4 %)	21 (21 %)
	รวม	100 (100 %)	100 (100 %)	100 (100 %)

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ลักษณะพฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างบริเวณหาดบางแสน ในปีที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างเดินทางมาเที่ยวที่หาดบางแสนเฉลี่ย 3 ครั้ง โดยใช้เวลาในการท่องเที่ยวเฉลี่ย 1 วัน ซึ่งมีจำนวนผู้ร่วมเดินทางเฉลี่ย 4 คน ส่วนใหญ่ใช้วิธีเดินทางมาท่องเที่ยวโดยรถยนต์ส่วนบุคคล ร้อยละ 86 มีการเดินทางมาท่องเที่ยวทั้งแบบพักค้างแรมที่รีสอร์ท / บังกะโล ร้อยละ 47 และมาท่องเที่ยวแบบไม่พักค้างแรมร้อยละ 44 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนร้อยละ 83 ทั้งนี้นักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย 3,736.73 บาท ต่อครั้ง และส่วนใหญ่จะกลับมาเที่ยวในจังหวัดชลบุรีอีกครั้งภายใน 4 - 6 เดือน ร้อยละ 60 ในการวางแผนมาท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรีร้อยละ 54 กลุ่มตัวอย่างได้รับคำแนะนำจากเพื่อน

ลักษณะพฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างบริเวณหาดจอมเทียน พบว่า ในปีที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างเดินทางมาเที่ยวที่หาดจอมเทียนเฉลี่ย 5 ครั้ง โดยใช้เวลาในการท่องเที่ยวเฉลี่ย 2 วัน ซึ่งมีจำนวนผู้ร่วมเดินทางเฉลี่ย 4 คน ส่วนใหญ่ใช้วิธีเดินทางมาท่องเที่ยวโดยรถยนต์ส่วนบุคคล ร้อยละ 84 มีการเดินทางมาท่องเที่ยวทั้งแบบไม่พักค้างแรมร้อยละ 49 และมาท่องเที่ยวแบบพักค้างแรมที่รีสอร์ท / บังกะโล ร้อยละ 32 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนร้อยละ 84 ทั้งนี้นักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย 4,054.44 บาท ต่อครั้ง และส่วนใหญ่จะกลับมาเที่ยวในจังหวัดชลบุรีอีกครั้งภายใน 4 - 6 เดือน ร้อยละ 48 ในการวางแผนมาท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรีร้อยละ 63 กลุ่มตัวอย่างได้รับคำแนะนำจากเพื่อน

ลักษณะพฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างบริเวณหาดนางรำ พบว่า ในปีที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างเดินทางมาเที่ยวที่หาดนางรำเฉลี่ย 2 ครั้ง โดยใช้เวลาในการท่องเที่ยวเฉลี่ย 1 วัน ซึ่งมีจำนวนผู้ร่วมเดินทางเฉลี่ย 5 คน ส่วนใหญ่ใช้วิธีเดินทางมาท่องเที่ยวโดยรถยนต์ส่วนบุคคล ร้อยละ 53 มีการเดินทางมาท่องเที่ยวแบบไม่พักค้างแรมร้อยละ 52 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนร้อยละ 56 ทั้งนี้นักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย 4,048.10 บาท ต่อครั้ง และส่วนใหญ่จะกลับมาเที่ยวในจังหวัดชลบุรีอีกครั้งภายใน 7 - 12 เดือน ร้อยละ 26 ในการวางแผนมาท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรีร้อยละ 43 กลุ่มตัวอย่างได้รับคำแนะนำจากเพื่อน

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสรุปผล (Inferential Statistics) เพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน

หลังจากได้ทำการวิเคราะห์ภาพรวมของตัวแปรด้วยสถิติเชิงพรรณนาแล้ว จึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสรุปผล (Inferential Statistics) เพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) เพื่อเป็นการทดสอบว่าตัวแปรตามกรอบการวิจัย มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการตัดสินใจมาท่องเที่ยวกับความพึงพอใจในการท่องเที่ยว

	ความพึงพอใจ	แหล่งท่องเที่ยว	ค่าใช้จ่าย	การเดินทาง	สภาพแวดล้อม	ชยะและสิ่งปฏิบัติ
ความพึงพอใจ	1					
แหล่งท่องเที่ยว	.555**	1				
ค่าใช้จ่าย	.122*	.284**	1			
การเดินทาง	.439**	.659**	.198**	1		
สภาพแวดล้อม	.497**	.524**	.300**	.389**	1	
ชยะและสิ่งปฏิบัติ	-.439**	-.232**	.212**	-.191**	-.154*	1

หมายเหตุ - * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

จากตารางที่ 4.5 พบว่า เหตุผลด้านแหล่งท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา ($r = .555$) เหตุผลด้านค่าใช้จ่ายมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา ($r = .122$) เหตุผลด้านการเดินทางมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา ($r = .439$) เหตุผลด้านสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา ($r = .497$) เหตุผลด้านชยะและสิ่งปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา ($r = -.439$)

การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis) ใช้เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่กำหนดขึ้น โดยผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสามารถแสดงดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 อิทธิพลของตัวแปรพื้นฐานต่อตัวแปรทัศนคติ

	สภาพแวดล้อม	ขยะและสิ่งปฏิกูล
ความพึงพอใจ	0.451	- 0.252
	(4.831)	-2.672
R ²	0.374	

หมายเหตุ – ค่าสัมประสิทธิ์ที่ปรากฏในตารางเป็นค่า Standardized Coefficients
 – ตัวเลขในวงเล็บคือค่า t-statistics
 – *p < 0.05, **p < 0.01, ***p < 0.001

จากตารางที่ 4.6 พิจารณาตัวแปรความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยว พบว่าเหตุการณ์ตัดสินใจมาท่องเที่ยวด้านสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว ($\beta = 0.451$, $t = 4.831$) อนุมานได้ว่า ถ้าคะแนนเหตุการณ์ตัดสินใจมาท่องเที่ยวด้านสภาพแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น ก็จะมีแนวโน้มทำให้กลุ่มเป้าหมาย มีความพึงพอใจต่อการมาท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังพบว่าเหตุการณ์ตัดสินใจมาท่องเที่ยวด้านขยะและสิ่งปฏิกูลมีอิทธิพลทางลบอย่างมีนัยสำคัญต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว ($\beta = -0.252$, $t = -2.672$) อนุมานได้ว่า ถ้าคะแนนเหตุการณ์ตัดสินใจมาท่องเที่ยวด้านขยะและสิ่งปฏิกูลเพิ่มมากขึ้น ก็จะมีแนวโน้มทำให้กลุ่มเป้าหมาย มีความพึงพอใจต่อการมาท่องเที่ยวลดลง โดยมีอำนาจในการพยากรณ์ทั้งสิ้น 37.4 % ($R^2 = 0.374$)

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

การท่องเที่ยวของประเทศไทยในภาพรวมมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ซึ่งพื้นที่ทางการท่องเที่ยวหลักของไทยยังคงเป็นชายทะเลเหมือนเดิม จังหวัดชลบุรีถือเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวระดับโลกที่หลากหลาย โดยการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติจึงเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวใน 3 ชายหาดชื่อดังของจังหวัดชลบุรี ได้แก่ หาดบางแสน, หาดจอมเทียน และ หาดนางรำ โดยเก็บหาคณะ 100 คน ทั้งนี้เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวและนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยให้มากขึ้น

จากการสำรวจจะทำให้ได้ข้อมูลเบื้องต้น โดยจะดูแนวโน้มวิเคราะห์เบื้องต้นด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) จากการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้ผลลัพธ์ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างพบเพศชายร้อยละ 48.7 (146 คน) เป็นเพศหญิงร้อยละ 45 (135 คน) โดยส่วนใหญ่เป็นมีอายุเฉลี่ย 28.96 ปี และมีการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 55 (165 คน) และประกอบอาชีพพนักงานบริษัทร้อยละ 37.7 (113 คน) และเป็นนักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 13 (39 คน) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ย 13,235.29 บาทต่อเดือน

โดยพฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีจำนวน 300 คน พบว่า ในปีที่ผ่านมากลุ่มตัวอย่างเดินทางมาเที่ยวที่จังหวัดชลบุรีเฉลี่ย 3 ครั้ง โดยใช้เวลาในการท่องเที่ยวเฉลี่ย 1 วัน ซึ่งมีจำนวนผู้ร่วมเดินทางเฉลี่ย 5 คน ส่วนใหญ่ใช้วิธีเดินทางมาท่องเที่ยวโดยรถยนต์ส่วนบุคคล ร้อยละ 74.3 (223 คน) และมาท่องเที่ยวแบบไม่พักค้างแรมร้อยละ 48.3 (145 คน) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนร้อยละ 74.3 (223 คน) ทั้งนี้นักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย 3,935.96 บาท ต่อครั้ง และส่วนใหญ่จะกลับมาเที่ยวในจังหวัดชลบุรีอีกครั้งภายใน 4 – 6 เดือน ร้อยละ 42.3 (127 คน) ในการวางแผนมาท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรีร้อยละ 53.3 (160 คน) กลุ่มตัวอย่างได้รับคำแนะนำจากเพื่อน

จากการวิเคราะห์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) พบว่า เหตุผลด้านแหล่งท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา ($r = .555$) เหตุผลด้านค่าใช้จ่ายมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา ($r = .122$) เหตุผลด้านการเดินทางมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา ($r = .439$) เหตุผลด้านสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา ($r = .497$) เหตุผลด้านขยะและสิ่งปฏิกูลมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา ($r = -.439$)

นอกจากนี้ยังพบอีกว่าตัวแปรความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยว พบว่าเหตุการณ์ตัดสินใจมาท่องเที่ยวด้านสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว ($\beta = 0.451, t = 4.831$) อนุมานได้ว่า ถ้าคะแนนเหตุการณ์ตัดสินใจมาท่องเที่ยวด้านสภาพแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น ก็จะมีแนวโน้มทำให้กลุ่มเป้าหมาย มีความพึงพอใจต่อการมาท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า เหตุการณ์ตัดสินใจมาท่องเที่ยวด้านชยะและสิ่งปฏิภูมามีอิทธิพลทางลบอย่างมีนัยสำคัญต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว ($\beta = -0.252, t = -2.672$) อนุมานได้ว่า ถ้าคะแนนเหตุการณ์ตัดสินใจมาท่องเที่ยวด้านชยะและสิ่งปฏิภูมิมเพิ่มมากขึ้น ก็จะมีแนวโน้มทำให้กลุ่มเป้าหมาย มีความพึงพอใจต่อการมาท่องเที่ยวลดลง โดยมีอำนาจในการพยากรณ์ทั้งสิ้น 37.4 % ($R^2 = 0.374$)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทางผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะดังนี้

เพื่อการวิจัยในอนาคต

1. ควรทำการศึกษาในแหล่งท่องเที่ยวประเภทอื่น เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม หรือ แหล่งท่องเที่ยวประเภทสถานบันเทิงยามราตรี เป็นต้น
2. หากทำการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ควรสร้างแบบสอบถามที่ตอบคำถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม, ชยะและสิ่งปฏิภูม ว่าสภาพแวดล้อมประเภทใดที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญเป็นพิเศษเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสภาพแวดล้อมด้านนั้นๆต่อไป

เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรี

1. ควรเพิ่มมาตรการการดูแลสภาพแวดล้อมของจังหวัดให้มากขึ้น เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมให้สวยงาม เพราะเป็นสิ่งที่สามารถนำมาดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี
2. ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์เรื่องสภาพแวดล้อมที่สวยงาม และไว้ซึ่งชยะและสิ่งปฏิภูมในทะเลให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบเพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กัลยา วนิชย์บัญชา. 2544. การวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัว SPSS for windows. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

นิสดารค์ เวชยานนท์. “แนวคิดการสร้างองค์การแห่งความรู้”. วารสารภาครัฐและเอกชน. 7 (มกราคม-เมษายน 2541): 1 – 21.

งานวิเคราะห์สถานการณ์การตลาดต่างประเทศ กองวิชาการ. 2548. สถานการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเข้าในปี 2548, กรุงเทพฯ.

งานวิเคราะห์สถานการณ์การตลาดต่างประเทศ กองวิชาการ. 2549. สรุปสถานการณ์การเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ

สุนทร วงศ์ไวยวรรณ. 2540ก. วัฒนธรรมองค์กร: แนวคิด งานวิจัยและประสบการณ์. กรุงเทพมหานคร: โฟร์เพซ.

สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2550. การพยากรณ์สถิติการท่องเที่ยวของจังหวัดต่างๆ ในประเทศไทย

ภาษาต่างประเทศ

Steers, Richard M. “Antecedents and Outcomes of Organizational Commitment” Administrative Science Quarterly, 22(March 1977)P.46 – 56.

Greenberg, J. and R. A. Baron. 1997. Behavior in Organization: Understanding and Managing the Human Side of Work (6th ed.). New Jersey: Prentice-Hall Inc.

Daft, R. L. 2001. Organization Theory and Design. (7th ed.). Ohio: South-Western College Publishing.

Martin, J. 2001. Organizational Behavior. (2nd ed.). London: Thomson Learning.

Newstrom, J. and W. Davis. 2002. Organizational Behavior; Human Behavior at work. (11th ed.). New York: McGraw – Hill

เว็บไซต์

<http://www.muslimthai.com/main/1428/content.php?category=110&id=4012/>

<http://www.chonburi.go.th>

http://www.pattayawave.com/?p=sea_jomtian

<http://www.sattahipbeach.com/sheettoursattahippage9.html>

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาคผนวก

แบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี

เนื่องด้วย ภาควิชาวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยบูรพา กำลังทำโครงการวิจัยในเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี จึงใคร่ขอความกรุณาท่านในการให้ข้อมูลซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัย ผลการวิจัยนี้มีความสำคัญมากต่อการวางแผนโฆษณาการท่องเที่ยว ณ โอกาสนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและข้อมูลที่ท่านทำการตอบแบบสอบถามจะเก็บไว้เป็นความลับและไม่เปิดเผย หากท่านมีปัญหาประการใดสามารถติดต่อ ได้โดยตรงที่

อาจารย์ ดร.สุรเมศวร์ พิริยะวัฒน์ ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

โทร. 089-053-8168, 084-135-6150

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

(กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความต่อไปนี้)

1.1 เพศ

ชาย

หญิง

1.2 อายุ.....

ปี

1.3 การศึกษาสูงสุด

มัธยมหรือต่ำกว่า

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

1.4 อาชีพ

ราชการ

รัฐวิสาหกิจ

พจน.บริษัท

นักเรียน/นักศึกษา

ไม่ได้ทำงาน

อื่นๆ.....

1.5 รายได้ต่อ

บาท

เดือน.....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

2.1 ในปีที่ผ่านมาท่านเคยเดินทางท่องเที่ยวชายหาดบางแสน (ครั้ง).....

2.2 ระยะเวลาเฉลี่ยการเดินทางท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแต่ละครั้ง (วัน)

2.3 จำนวนผู้ร่วมเดินทางมาชายหาดบางแสนแต่ละครั้ง (รวมตัวท่าน) (คน)

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน (

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด)

3.1 ท่านเดินทางท่องเที่ยวชายหาดบางแสนโดยวิธีใด

☐ รถยนต์ส่วนบุคคล	☐ รถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล	☐ รถยนต์เช่า
☐ รถโดยสารสาธารณะ	☐ รถโดยสารประจำทาง	☐ รถสองแถว
☐ อื่นๆ (ระบุ)		

3.2 ท่านใช้เวลาในการเดินทางมาท่องเที่ยวจากจุดต้นทางมายังสถานที่ท่องเที่ยว โดยใช้เวลา.....นาที

3.3 สำหรับการเดินทางท่องเที่ยวชายหาดบางแสน คุณพักแรมที่ใดและยาวนานเท่าใด (ระบุได้มากกว่า 1 สถานที่)

☐ ไม่พักค้างแรม					
☐ โรงแรม(กรุณาระบุชื่อ).....	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ มากกว่า 4 คืน
☐ รีสอร์ท/บังกะโล.....	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ มากกว่า 4 คืน
☐ เกสท์เฮ้าส์.....	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ มากกว่า 4 คืน
☐ บ้านญาติ / บ้านเพื่อน.....	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ มากกว่า 4 คืน
☐ อื่นๆ ระบุ.....	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4	☐ มากกว่า 4 คืน

3.4 วัตถุประสงค์ที่ท่านเลือกเดินทางท่องเที่ยวที่ชายหาดบางแสน

☐ อันนินมุน	☐ พักผ่อน	☐ เที่ยวกลางคืนและสถานบันเทิง
☐ กีฬา	☐ ท่องเที่ยว เทศกาล	☐ ช็อปปิ้ง
☐ สัมมนา	☐ อื่นๆ (ระบุ).....	

3.5 ท่านเสียค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวในการเดินทางครั้งนี้เป็นเงินจำนวน..... (บาท)

3.6 ท่านคิดว่าจะกลับมาเที่ยวที่ชายหาดบางแสนอีกหรือไม่

- ไม่
- จะกลับมาอีกครั้ง ภายในระยะเวลา 1 เดือน
- จะกลับมาอีกครั้ง ภายในระยะเวลา 2-3 เดือน
- จะกลับมาอีกครั้ง ภายในระยะเวลา 4-6 เดือน
- จะกลับมาอีกครั้ง ภายในระยะเวลา 7-12 เดือน
- จะกลับมาอีกหลังจากปีนี้

ส่วนที่ 4 ข้อมูลที่สำคัญในการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยว

4.1 ข้อมูลจากแหล่งใดที่ทำให้ท่านวางแผนในการท่องเที่ยวครั้งนี้

- เพื่อน ญาติพี่น้อง ตัวแทนการท่องเที่ยว เว็บไซต์
 ไปรษณีย์ หนังสือ ภาพยนตร์ อื่นๆ (ระบุ)

4.2 ปัจจัยต่อไปนี้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของท่านมากน้อยแค่ไหน

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ปัจจัย	1 (น้อยที่สุด) → 5 (มากที่สุด)				
	1	2	3	4	5
แหล่งท่องเที่ยว					
1. แหล่งท่องเที่ยวมีความดึงดูดใจ					
2. มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย					
3. เป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่สวยงาม					
4. แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง					
5. มีแหล่งท่องเที่ยวกลางแจ้งที่สวยงาม					
6. มีภูมิประเทศที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยว					
การเดินทาง					
7. มีความสะดวกในการเดินทางมาท่องเที่ยว					
8. การเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ สะดวกสบาย					
ค่าใช้จ่าย					
9. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมีราคาไม่แพง					
10. ค่าอาหารและเครื่องดื่มราคาไม่แพง					
สภาพแวดล้อม					
11. ความปลอดภัย					
12. มีความปลอดภัยในการท่องเที่ยว					
13. อากาศ					
14. เสียง					
15. สิ่งรบกวนบริเวณชายหาด					
16. ความสมบูรณ์ของธรรมชาติ					

ปัจจัย	1 (น้อยที่สุด) \longrightarrow 5 (มากที่สุด)				
	1	2	3	4	5
ขยะและสิ่งปฏิกูล					
17. ขยะตกค้างในทะเล					
18. ขยะตกค้างบนชายหาด					
19. ขยะตกค้างหลังชายหาด					
20. คราบน้ำมัน					
21. ความขุ่น					
22. การจัดเก็บขยะบนชายหาด					

4.3 ความพึงพอใจโดยรวมที่ท่านได้รับจากการมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสนอยู่ในระดับใด

1 (น้อยที่สุด) \longrightarrow 5 (มากที่สุด)				
1	2	3	4	5

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี

(Determinants of selection visiting in Chonburi)

นายณรงค์ นิชิจิวัฒน์ และ นายวิสูตร รัตนชู่อสกุล
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.สุรเมศวร์ พิริยะวัฒน์
ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

การท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรีถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติซึ่งเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวใน 3 ชายหาดชื่อดังของจังหวัดชลบุรี ได้แก่ หาดบางแสน, หาดจอมเทียน และ หาดนางรำ โดยเก็บหาดละ 100 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 300 คน เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวและนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยเมื่อวิเคราะห์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แล้วพบด้วยว่า เหตุผลด้านแหล่งท่องเที่ยว, ด้านค่าใช้จ่าย, ด้านการเดินทาง, ด้านสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา โดยเหตุผลด้านชยะและสิ่งปฏิภูลมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางลอบอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา และจากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบว่า เหตุผลการตัดสินใจมาท่องเที่ยวด้านสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลทางบกอย่างมีนัยสำคัญต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว และเหตุผลการตัดสินใจมาท่องเที่ยวด้านชยะและสิ่งปฏิภูลมีอิทธิพลทางลอบอย่างมีนัยสำคัญต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว

1. บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศไทย โดยมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเป็นอุตสาหกรรมที่มีรายได้สูงที่สุดในช่วงหลายปีที่ผ่านมา สามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศได้ปีละนับแสนล้านบาท และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยประเทศไทยเป็นที่ยอมรับในด้านการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล (อันดับ 7) แหล่งท่องเที่ยวสำหรับครอบครัว (อันดับ 9) แหล่งท่องเที่ยวกลางคืน Nighlife (อันดับ 4) และการประชุมสัมมนา Convention (อันดับ 10) ทั้งนี้ สถานการณ์การเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศโดยรวมตั้งแต่ปี 2549 มีทิศทางการเติบโต ในทิศทางบวก ถึงแม้จะมีปัจจัยลบเกิดขึ้นบ้าง อาทิ ปัญหาทางการเมือง การปฏิวัติรัฐประหาร ราคาน้ำมันที่เพิ่มสูง การปรับตัวลดลงของภาวะเศรษฐกิจ ภัยธรรมชาติ

และ ปัญหาความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่นับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นทุกขณะ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความมั่นใจในการเดินทางท่องเที่ยว แต่ปัจจัยเหล่านี้ไม่ได้มีผลกระทบต่ออัตราการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวในภาพรวม โดยจำนวนนักท่องเที่ยวยังคงมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น อันเป็นผลจากการจัดกิจกรรมต่างๆ ของทั้งทางภาครัฐและเอกชน

จากการคาดการณ์สถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยในภาพรวมโดยสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คาดว่ายังคงมีการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอีก 6% และมีรายได้เพิ่มขึ้นอีก 10% โดยแนวโน้มของตลาดน่าจะมียกนักท่องเที่ยวจากยุโรป อเมริกา และแคนาดา เข้าประเทศมาในปริมาณมาก เช่นเดิม ส่วนนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศตะวันออกกลางน่าจะมีปริมาณเพิ่มขึ้น และถือว่าเป็นกลุ่มที่มีกำลัง

ชื่อสูง ซึ่งพื้นที่ทางการท่องเที่ยวหลักของไทยยังคงเป็นชายทะเลเหมือนเดิม โดยพบว่ารายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัด ชลบุรี อยู่ที่มากกว่า 8 ล้านล้านบาทต่อปี ในขณะที่จังหวัดที่มีอาณาเขตต่อเนื่องจากชลบุรีอย่างระยองกลับมีรายได้จากการท่องเที่ยวประมาณ 4 ล้านล้านบาทต่อปีเท่านั้น

ในการศึกษาคครั้งนี้จึงมุ่งที่จะศึกษาปัจจัยที่ทำให้จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นจังหวัดท่องเที่ยวชายทะเลตะวันออกที่มีชื่อเสียงมาช้านานนั้น ยังคงรักษาชื่อเสียงและสร้างเม็ดเงินสู่คนในท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ทางผู้วิจัยได้ทำการเลือกแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดเพื่อทำการศึกษา 3 แห่ง ประกอบด้วยหาดจอมเทียน หาดบางแสน และ หาดนางรำ ซึ่งจากความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยให้มากขึ้น

2. ขอบเขตของงานวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ใช้แหล่งท่องเที่ยวบริเวณหาดบางแสน หาดจอมเทียน และหาดนางรำ จังหวัดชลบุรีเป็นพื้นที่ในการเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีเป็นสถานที่พักผ่อน

การศึกษาในครั้งนี้อ้างอิงจาก ทฤษฎีความต้องการและความพึงพอใจ ของ มาสโลว์ (Maslow) นั่นคือ การตอบสนองความต้องการทั้ง 5 ชั้นของชีวิตมนุษย์นั่นเอง สำหรับเครื่องมือวิจัยจะใช้วิธีเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จำนวน 300 ชุด โดยทำการเก็บข้อมูลพื้นที่ละ 100 ชุด

3. วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดชลบุรี

2. จัดทำแบบสอบถามเพื่อใช้สำหรับตรวจสอบความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมาย

3. ตรวจสอบข้อมูลความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ศึกษา โดยใช้เทคนิคสำรวจด้วยแบบสอบถาม

4. ตรวจสอบข้อมูลที่ได้ คัดแยกชุดข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ออกจากข้อมูลทั้งหมดก่อนที่จะทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

5. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการสถิติเชิงพรรณนา

6. อภิปรายผลการวิจัยและสรุปผล จากนั้นเตรียมทำรูปเล่มสมบูรณ์เพื่อนำเสนอผลการวิจัยต่อไป

4. ผลการทดลองและวิเคราะห์ผลการทดลอง

4.1 การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาเพื่อศึกษาภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสิ้น 300 ชุด จากข้อมูลทั้งหมดได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนข้อมูล = 300		
เพศ (SEX)	ชาย	146 (48.7 %)
	หญิง	135 (45.0 %)
	ไม่ระบุ	19 (6.3 %)
	รวม	300 (100 %)
อายุ (AGE)	อายุเฉลี่ย 28.96 ปี	SD = 6.89
ระดับการศึกษา (EDU)	ต่ำกว่ามัธยม	70 (23.3 %)
	ปริญญาตรี	165 (55.0 %)
	สูงกว่าปริญญาตรี	20 (6.7 %)
	ไม่ระบุ	45 (15.0%)
รวม	300 (100 %)	
อาชีพ (OCC)	ราชการ	49 (16.3 %)
	รัฐวิสาหกิจ	20 (6.7 %)
	พนักงานบริษัท	113 (37.7 %)
	นักเรียน / นักศึกษา	39 (13.0 %)
	ไม่ได้ทำงาน	10 (3.3 %)
	อื่นๆ	23 (7.7 %)
	ไม่ระบุ	46 (15.3%)
รวม	300 (100 %)	
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	รายได้เฉลี่ย 13,235.29 บาท	SD = 10,848.25

จากตารางที่ 4.1 พบว่า สัดส่วนของกลุ่มเป้าหมายแบ่งเป็นเพศชายร้อยละ 48.7 (146 คน) เป็นเพศหญิงร้อยละ 45 (135 คน) โดยส่วนใหญ่เป็นผู้เป็นมิ

อายุเฉลี่ย 28.96 ปี และส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 55 (165 คน) ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทร้อยละ 37.7 (113 คน) และเป็นนักเรียน นักศึกษาร้อยละ 13 (39 คน) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ย 13,235.29 บาทต่อเดือน

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนข้อมูล = 300		
ปีที่ผ่านมาเดินทางท่องเที่ยวชลบุรี	จำนวนเฉลี่ย 3 ครั้ง	SD = 8.87
ระยะเวลาเฉลี่ยการเดินทางท่องเที่ยว	จำนวนเฉลี่ย 1 วัน	SD = 2.90
จำนวนผู้ร่วมเดินทาง	จำนวนเฉลี่ย 5 คน	SD = 3
วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว	รถยนต์ส่วนบุคคล	223 (74.3 %)
	รถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล	27 (9.0 %)
	รถโดยสารสาธารณะ	8 (2.7 %)
	รถยนต์เช่า	1 (0.3 %)
	รถโดยสารประจำทาง	17 (5.7 %)
	อื่นๆ	3 (1.0 %)
	ไม่ระบุ	21 (7.0 %)
รวม	300 (100 %)	
การพักผ่อน	ไม่พักผ่อน	145 (48.3 %)
	โรงแรม	17 (5.7 %)
	รีสอร์ท / บังกะโล	85 (28.3 %)
	เกสท์เฮาส์	9 (3.0 %)
	บ้านญาติ / บ้านเพื่อน	21 (7.0 %)
	อื่นๆ	3 (1.0 %)
	ไม่ระบุ	20 (6.7 %)
รวม	300 (100 %)	
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	จำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 3,935.96 บาท	SD = 3,260.50
การกลับมาเที่ยวซ้ำ	ไม่	4 (1.3 %)
	ภายใน 1 เดือน	19 (6.3 %)
	ภายใน 2 - 3 เดือน	41 (13.7 %)
	ภายใน 4 - 6 เดือน	127 (42.3 %)
	ภายใน 7 - 12 เดือน	50 (16.7 %)
	ภายในปีนี้	40 (13.3 %)
	ไม่ระบุ	19 (6.3 %)
รวม	300 (100 %)	
แหล่งข้อมูลในการวางแผนท่องเที่ยว	เพื่อน	160 (53.3 %)
	ญาติพี่น้อง	53 (17.7 %)
	ตัวแทนการท่องเที่ยว	5 (1.7 %)
	เว็บไซต์	24 (8.0 %)
	โบว์ชัวร์ / หนังสือ	10 (3.3 %)
	ภาพยนตร์	2 (0.7 %)
	อื่นๆ	15 (5.0 %)
ไม่ระบุ	31 (10.3 %)	
รวม	300 (100 %)	

จากตารางที่ 4.2 สรุปพฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี จำนวน 300 คน พบว่า ในปีที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างเดินทางมาเที่ยวที่จังหวัดชลบุรีเฉลี่ย 3 ครั้ง โดยใช้เวลาในการท่องเที่ยวเฉลี่ย 1 วัน ซึ่งมีจำนวนผู้ร่วมเดินทางเฉลี่ย 5 คน ส่วนใหญ่ใช้วิธีเดินทางมาท่องเที่ยวโดยรถยนต์ส่วนบุคคล ร้อยละ 74.3 (223 คน) และมาท่องเที่ยวแบบไม่พักค้างแรมร้อยละ 48.3 (145 คน) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนร้อยละ 74.3 (223 คน) ทั้งนี้นักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย 3,935.96 บาท ต่อครั้ง และส่วนใหญ่จะกลับมาเที่ยวในจังหวัดชลบุรีอีกครั้งภายใน 4 - 6 เดือน ร้อยละ 42.3 (127 คน) ในการวางแผนมาท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรีร้อยละ 53.3 (160 คน) กลุ่มตัวอย่างได้รับคำแนะนำจากเพื่อน

4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์

หลังจากได้ทำการวิเคราะห์ภาพรวมของตัวแปรด้วยสถิติเชิงพรรณนาแล้ว ขั้นตอนต่อไปเป็นการทดสอบสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้วยวิเคราะห์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) เพื่อเป็นการทดสอบว่าตัวแปรที่กำหนดขึ้น ได้แก่ ตัวแปรพื้นฐาน และตัวแปรเชิงทัศนคติ มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สามารถอธิบายได้ดัง ตาราง

ตารางที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการตัดสินใจมาท่องเที่ยวกับความพึงพอใจในการท่องเที่ยว

	ความพึงพอใจ	แหล่งท่องเที่ยว	ค่าใช้จ่าย	การเดินทาง	สภาพแวดล้อม	ระยะ
ความพึงพอใจ	1					
แหล่งท่องเที่ยว	.555**	1				
ค่าใช้จ่าย	.122*	.284**	1			
การเดินทาง	.439**	.659**	.198**	1		
สภาพแวดล้อม	.497**	.524**	.300**	.389**	1	
ระยะและสิ่งปลูก	-.439**	-.232**	.212**	-.191**	-.154*	1

หมายเหตุ - *p < 0.05, **p < 0.01, ***p < 0.001

จากตารางที่ 4.3 พบว่า เหตุผลด้านแหล่งท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา ($r = .555$) เหตุผลด้านค่าใช้จ่ายมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา ($r = .122$) เหตุผลด้านการเดินทางมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา ($r = .439$) เหตุผลด้านสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา ($r = .497$) เหตุผลด้านขยะและสิ่งปฏิกูลมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา ($r = -.439$)

4.3 การวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

ขั้นตอนต่อไปจะเป็นการนำวิธี การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis) มาใช้เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่กำหนดขึ้น โดยผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ตารางที่ 4.4 อิทธิพลของตัวแปรพื้นฐานต่อตัวแปรทัศนคติ

	สภาพแวดล้อม	ขยะและสิ่งปฏิกูล
ความพึงพอใจ	0.451 (4.831)	-0.252 -2.672
R ²	0.374	

หมายเหตุ

- ค่าสัมประสิทธิ์ที่ปรากฏในตารางเป็นค่า Standardized Coefficients
- ตัวเลขในวงเล็บคือค่า t-statistics
- * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

จากตารางที่ 4.4 พิจารณาตัวแปรความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยว พบว่าเหตุผลการตัดสินใจมาท่องเที่ยวด้านสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว ($\beta = 0.451$, $t = 4.831$) อนุมานได้ว่า ถ้าคะแนนเหตุผลการตัดสินใจมาท่องเที่ยวด้านสภาพแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น ก็จะมีแนวโน้มทำให้

กลุ่มเป้าหมาย มีความพึงพอใจต่อการมาท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังพบว่าเหตุผลการตัดสินใจมาท่องเที่ยวด้านขยะและสิ่งปฏิกูลมีอิทธิพลทางลบอย่างมีนัยสำคัญต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว ($\beta = -0.252$, $t = -2.672$) อนุมานได้ว่า ถ้าคะแนนเหตุผลการตัดสินใจมาท่องเที่ยวด้านขยะและสิ่งปฏิกูลเพิ่มมากขึ้น ก็จะมีแนวโน้มทำให้กลุ่มเป้าหมาย มีความพึงพอใจต่อการมาท่องเที่ยวลดลง โดยมีอำนาจในการพยากรณ์ทั้งสิ้น 37.4 % ($R^2 = 0.374$)

5. สรุปผลการทดสอบ

การท่องเที่ยวของประเทศไทยในภาพรวมมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ซึ่งพื้นที่ทางการท่องเที่ยวหลักของไทยยังคงเป็นชายทะเลเหมือนเดิม จังหวัดชลบุรีถือเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวระดับโลกที่หลากหลาย โดยการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติซึ่งเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวใน 3 ชายหาดชื่อดังของจังหวัดชลบุรี ได้แก่ หาดบางแสน, หาดจอมเทียน และ หาดนางรำ โดยเก็บหาดละ 100 คน ทั้งนี้เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวและนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยให้มากขึ้น

จากการสำรวจจะทำให้ได้ข้อมูลเบื้องต้น โดยจะถูกนำวิเคราะห์เบื้องต้นด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) จากการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาได้ผลลัพธ์ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างพบเพศชายร้อยละ 48.7 เป็นเพศหญิงร้อยละ 45 โดยส่วนใหญ่เป็นมีอายุเฉลี่ย 28.96 ปี และมีการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 55 และประกอบอาชีพพนักงานบริษัทร้อยละ 37.7 และเป็นนักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 13 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ย 13,235.29 บาทต่อเดือน

โดยพฤติกรรมกรการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีจำนวน 300 คน พบว่าในปีที่ผ่านมากลุ่มตัวอย่างเดินทางมาเที่ยวที่จังหวัดชลบุรี

เฉลี่ย 3 ครั้ง โดยใช้เวลาในการท่องเที่ยวเฉลี่ย 1 วัน ซึ่งมีจำนวนผู้ร่วมเดินทางเฉลี่ย 5 คน ส่วนใหญ่ใช้ชีวิตเดินทางมาท่องเที่ยวโดยรถยนต์ส่วนบุคคล ร้อยละ 74.3 และมาท่องเที่ยวแบบไม่พักค้างแรมร้อยละ 48.3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนร้อยละ 74.3 ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย 3,935.96 บาท ต่อครั้ง และส่วนใหญ่จะกลับมาเที่ยวในจังหวัดชลบุรีอีกครั้งภายใน 4 – 6 เดือน ร้อยละ 42.3 ในการวางแผนมาท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรีร้อยละ 53.3 กลุ่มตัวอย่างได้รับคำแนะนำจากเพื่อน

จากการวิเคราะห์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) พบว่าเหตุผลด้านแหล่งท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา เหตุผลด้านค่าใช้จ่ายมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา เหตุผลด้านการเดินทางมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา เหตุผลด้านสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา เหตุผลด้านความสะดวกและสิ่งปฏิกูลมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางบกอย่างมีนัยสำคัญต่อการศึกษา

นอกจากนี้ยังพบอีกว่าตัวแปรความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยว พบว่าเหตุผลการตัดสินใจมาท่องเที่ยวด้านสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว อนุมานได้ว่า ถ้าคะแนนเหตุผลการตัดสินใจมาท่องเที่ยวด้านสภาพแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น ก็จะมีแนวโน้มทำให้กลุ่มเป้าหมาย มีความพึงพอใจต่อการมาท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังพบว่าเหตุผลการตัดสินใจมาท่องเที่ยวด้านความสะดวกและสิ่งปฏิกูลมีอิทธิพลทางลบอย่างมีนัยสำคัญต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว อนุมานได้ว่า ถ้าคะแนนเหตุผลการตัดสินใจมาท่องเที่ยวด้านความสะดวกและสิ่งปฏิกูลเพิ่มมากขึ้น ก็จะมีแนวโน้มทำให้กลุ่มเป้าหมาย มีความพึงพอใจต่อการมาท่องเที่ยวลดลง

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทางผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรทำการศึกษาในแหล่งท่องเที่ยวประเภทอื่น เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม หรือ แหล่งท่องเที่ยวประเภทสถานบันเทิงยามราตรี เป็นต้น

2. หากทำการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ควรสร้างแบบสอบถามที่ตอบคำถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม, ความสะดวกและสิ่งปฏิกูล ว่าสภาพแวดล้อมประเภทใดที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญเป็นพิเศษเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสภาพแวดล้อมด้านนั้นๆต่อไป เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรี

3. ควรเพิ่มมาตรการการดูแลสภาพแวดล้อมของจังหวัดให้มากขึ้น เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมให้สวยงาม เพราะเป็นสิ่งที่สามารถนำมาดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

4. ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์เรื่องสภาพแวดล้อมที่สวยงาม และไว้ซึ่งความสะดวกและสิ่งปฏิกูลในทะเลให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบเพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว

6. บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กัลยา วิณิชย์บัญชา. 2544. การวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมหลายตัว SPSS for windows. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

นิศดารก์ เวชยานนท์. “แนวคิดการสร้างองค์การแห่งความรู้”. วารสารภาครัฐและเอกชน. 7 (มกราคม-เมษายน 2541): 1 – 21.

งานวิเคราะห์สถานการณ์การตลาดต่างประเทศ กองวิชาการ. 2548. สถานการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเข้าในปี 2548, กรุงเทพฯ.

งานวิเคราะห์สถานการณ์การตลาดต่างประเทศ กองวิชาการ. 2549. สรุปสถานการณ์การเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ

สุนทร วงศ์ไวศยวรรณ. 2540ก. วัฒนธรรม
องค์กร: แนวคิด งานวิจัยและประสบการณ์.

กรุงเทพมหานคร: โฟร์เพช.

สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
2550. การพยากรณ์สถิติการท่องเที่ยวของจังหวัดต่างๆ
ในประเทศไทย

ภาษาคำต่างประเทศ

Steers, Richard M. "Antecedents and
Outcomes of Organizational Commitment"

Administrative Science Quarterly, 22(March 1977)

Greenberg, J. and R. A. Baron. 1997.
Behavior in Organization: Understanding and
Managing the Human Side of Work (6th ed.). New
Jersey: Prentice-Hall Inc.

Daft, R. L. 2001. Organization Theory and
Design. (7th ed.). Ohio: South-Western College
Publishing.

Martin, J. 2001. Organizational Behavior. (2nd
ed.). London: Thomson Learning.

Newstrom, J. and W. Davis. 2002.
Organizational Behavior: Human Behavior at work.
(11th ed.). New York: McGraw-Hill

เว็บไซต์

<http://www.muslimthai.com>

<http://www.chonburi.go.th>

<http://www.pattayawave.com>

<http://www.sattahipbeach.com>